

Bir Gecede Yaşanan Büyük Vurgun, Emekçiler İçin Büyüyen Sefalet!

POLİTİK-GÜNDEM / s.3

AKP-MHP hükümetinin, döviz ataklarına ve onun oluşturduğu finansal krize karşı geliştirdiği bu tedbir, her şeyden önce bir gecede milyarlarca vurgunun oluşmasını sağlamasıyla tarihe geçecektir. Bu vurguna hazırlıklı olan kesimlerin ise başta AKP-MHP kliğine yakın komprador-bürokrat burjuvalar olmak üzere bir avuç egemen sınıf kesiminin olduğu açıktır. Diğer bir gerçeklik ise, "finansal araç" olarak Tayyip Erdoğan tarafından 20 Aralık'ta anons edilen, "Kura dayalı TL mevduat sistemi", sürekli şekilde değersizleşen TL'nin artık tam anlamıyla dolar ve Euro karşısında teslimiyet bayrağıdır.

Yeni Demokrasi

29 ARALIK 2021-12 OCAK 2022 ■ YIL: 4 ■ SAYI: 102 ■ FİYAT: 3 TL ■ ISSN: 2630-5526

gazetesi

EMEK s.4

Asgari Ücret Tuzağı ve Sınıf Kavgası

Küçük işletmeler nezdinde işyeri kapatmalarla da sonuçlanabileceği tartışılan yeni asgari ücret ile ilgili olarak genel kanı; işten çıkarmaları, kayıt dışı çalıştırmayı ve işçiye yatırılan asgari ücretin bir kısmının elden geri patrona ödenmesi gibi bir uygulamayı yaygınlaştıracığı yönündedir.

GÜNCEL s.9

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Ataşehir Şube Seçimlerine Dair

Bu aynı zamanda "Demokratik kurumlarda nasıl çalışılmalıdır?" sorusunun da yanıtıdır. Genel kurul sürecinde, çoğunlukla ifade ettiğimiz ama her zaman hayata geçiremediğimiz bu çalışma biçiminin hayata geçirildiğini söyleyebiliriz.

GREV
MÜCADELE
DİRENİŞ
2022'Yİ
UMUT VE
DİRENİŞLE

KARŞILAYALIM!

12

KOLEKTİF DOĞRULTU

kriz ve yoksulluğa karşı
365 gün mücadele, 365 gün direniş!

15

GENÇLİK

geleceksizliğe mahkûm değiliz!
isyani kuşan, geleceği kazan!

21

DÜNYA

dünya ekonomisindeki belirsizlikler ve
engellenemez enflasyon

Maraş, Roboski ve Hapishaneler Katliamları 1 Mayıs Mahallesi'nde anıldı

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği (PSAKD) Ataşehir Şubesi, Maraş, hapishaneler ve Roboski katliamları ile ilgili bir anma ve panel etkinliği düzenledi. 1 Mayıs Mahallesi'nde bulunan cemevinde gerçekleşen etkinliğe HDP İstanbul Milletvekili Züleyha Gülüm, Kaşanlı Köyleri Kültür ve Dayanışma Derneği adına Hüseyin Ülger ve PSAKD Ataşehir Şube adına İsmail Arslan katılırken yapılan konuşmalarda katliamların bir devlet geleneği olduğu vurgulanarak mücadele çağrısı yapıldı.

Anma etkinliği PSAKD Ataşehir Şube Yönetim Kurulu üyesi Hasan Gülüm'ün açılış konuşmasıyla başladı. Başta Maraş, hapishaneler ve Roboski'de katledilenler olmak üzere demokrasi, özgürlük ve eşitlik mücadelesinde yitirilenler için yapılan bir dakikalık saygı duruşunun ardından Maraş Katliamı ile ilgili sinevizyon gösterimi yapıldı.

'DEVİRCİLER TOPLUMDAN KOPARILMAK İSTENDİ'

Sinevizyonun ardından Hasan Gülüm'ün moderatörlüğünü yaptığı panele geçildi. Panelde ilk olarak Maraş-Afşin Kaşanlı Köyleri Kültür ve

Dayanışma Derneği adına Hüseyin Ülger söz aldı. Maraş Katliamı'na giden sürecin ve devletin katliam politikalarının tarihsel arka planını aktaran Ülger, solun, devrimcilerin gelişimini engellemek için Türk-İslam sentezine göre bir toplum yaratılmak istendiğini ve aynı zamanda katliamların devreye koyulduğunu belirtti. Konuşmasında 70'li yıllarda solun önemli bir bölümünün Sünni ve Türklerden oluştuğunu vurgulayan Ülger, provokasyon, katliam ve özel kurulan partiler aracılığıyla özellikle Sünni halkın soldan uzaklaştırıldığını ifade etti. Devrimcileri toplumdan koparma mantığıyla yapılan bu planların, arka plandaki aklın bilinmesi gerektiğini belirten Ülger, gelecekte aynı katliamları yaşamamak için ders çıkarmalıyız diyerek sözlerini sürdürdü.

'KATLİAMLAR İKTİDAR TARAFINDAN ORGANİZE EDİLİR; BİR YÖNETME BİÇİMİDİR'

Hüseyin Ülger'in ardından konuşan HDP Milletvekili Züleyha Gülüm de Maraş Katliamı ve diğer katliamlara değinerek Roboski'de 34 Kürt köylüsünün katledilmesinin ardından

devlet nezdinde yapılan açıklamalarla "Kürdün katli normaldir, öldürebilirsiniz." mesajı verildiğini vurguladı. Katliamların her zaman iktidarlar tarafından organize edildiğini ifade eden Gülüm, bunun bir devlet yönetme biçimi olduğu üzerinde durdu. Roboski'de 34 Kürdü katleden anlayışın; panzerlerle Kürt çocukların öldürülmesiyle, hapishanelerde katliamlarla, mitinge gitmek isteyenlerin öldürülmesiyle, her yerde Kürtlerin katledilmesiyle sürdüğünü belirten Gülüm, seçimlerin yaklaştığını ancak seçimlerin çözüm olmayacağını vurgulayarak ortak mücadele çağrısı yaptı.

'KATLİAMLAR ECEVİT, İNÖNÜ KOALİSYONLARINDA OLDU'

Züleyha Gülüm'ün ardından PSAKD Ataşehir adına söz alan İsmail Arslan, 12 Askeri Faşist Darbesi'nin arka planına, 24 Ocak Kararlarına ve devrimcilerin örgütlü mücadelesine değinerek söz konusu politikaları hayata geçirebilmek için izlenen politikaları aktardı. 1978 Maraş, 1993 Sivas Madımak ve 2000 19 Aralık katliamlarının, iktidar koalisyonları içerisinde Alevilerin yoğun olarak destek verdiği Ecevit'in ve Erdal İnönü'nün partilerinin olduğunu ifade eden Arslan, ko-

nuşmasında devlet aklının partilere fazla takılmadığını, katliamların bir devlet zihniyeti, kodlaması olduğunu vurguladı.

'KÖKLERİMİZE SARILMALIYIZ'

Son olarak kısa bir konuşma yapan Hasan Gülüm, katliamların sistemin devamı için yapıldığını ve örgütlenmek, mücadele etmek ve bu sistemi değiştirmek isteyenlere yöneldiğini belirterek bunun bazen Aleviler bazen hapishanelerdeki devrimciler bazen Kürtler olduğunu ifade etti. Katliamlarla, korkuyla, sindirme politikalarıyla tarihi hafızamızdan uzaklaştırılmak isteniyoruz diyen Gülüm, bu nedenle tarihsel sürecimize ve köklerimize sarılmamız gerektiğini söyleyerek ortak mücadele vurgusu yaptı.

Etkinliğin organizasyonundaki katkıları nedeniyle özellikle Maraş, Dersim ve Kürecik derneklerine teşekkür eden Hasan Gülüm'ün konuşmasının ardından Naciye Bayır, katliamda yitirdiği dayısı için yazdığı ağıtı seslendirdi. Maraş Katliamı'nın canlı tanıkları söz alarak o dönem yaşadıklarını aktarırken anma etkinliği Kaşanlı Aşık İsmail Şeker'in ağıt ve türkülerıyla son buldu.

Dolara Kul Olan Türk Lirası Gerçeği, Bir Gecede Yaşanan Büyük Vurgun, Emekçiler İçin Büyüyen Sefalet!

20 Aralık Pazartesi günü Türkiye Cumhuriyeti tarihinin en önemli soygunlarından birisi, kabine toplantısı sonrası Tayyip Erdoğan'ın yaptığı açıklamayla herkesin gözü önünde gerçekleşti. "Yeni" bir finansal araç olan "Kura dayalı Türk Lirası mevduat hesabı" açıklamasına paralel olarak, iki ayda 8 TL'den 18 TL'ye çıkan dolara operasyon da başladı. Merkez Bankası'nın kur artışını dengelemek için "ihaleye çıkmaksızın" arka kapı satışları denen satışlara da yoğunluk vermesi ile döviz hızla düşmeye başladı. Aynı gece doları düşürmek için Merkez Bankası'nın, 17 ve 18 TL ile gerçekleşen alış ve satışları 3.5 TL'ye kadar düşürmesi durumu yaşanmıştır. Merkez Bankası, milyarlarca doları çok düşük düzeyde piyasaya sürmüş ve doların aşağı düşmesini sağlamıştır. TL mevduatlarının da döviz kuruna bağlanması, faiz ile kur arasında oluşacak farkın Merkez Bankası tarafından karşılanacağını taahhüt edilmesi ile döviz atakları geriye doğru ciddi düzeyde bir çekilme yaşamıştır.

AKP-MHP hükümetinin, döviz ataklarına ve onun oluşturduğu finansal krize karşı geliştirdiği bu tedbir, her şeyden önce bir gecede milyarlarca vurgunun oluşmasını sağlamasıyla tarihe geçecektir. Bu vurguna hazırlıklı olan kesimlerin ise başta AKP-MHP kliğine yakın komprador-bürokrat burjuvalar olmak üzere bir avuç egemen sınıf kesiminin olduğu açıktır. Diğer bir gerçeklik ise, "finansal araç" olarak Tayyip Erdoğan tarafından 20 Aralık'ta anons edilen, "Kura dayalı TL mevduat sistemi", sürekli şekilde değersizleşen TL'nin artık tam anlamıyla dolar ve Euro karşısında teslimiyet bayrağıdır. Bu sistem, dövizde yaşanacak artışın karşılığı olarak sürekli TL basılması, tırmanan enflasyonun daha fazla tırmanması, döviz kaynaklı faiz artışının artık limitsiz ve sınırsız hale gelmesi anlamına gelmektedir. Bunun yaratacağı fatura verili krizin daha da derinleşmesi, daha fazla zam, daha büyük yoksullaşma ve bir avuç asalağın para üzerinden para kazanma sistemine daha güçlü yeni bir aracın eklenmesi ve bu kazançların da emekçi halka fatura edilmesi anlamına gelmektedir. Yani şu an için döviz artışına fren yaptırın sistemin özü, para üzerinden daha büyük paranın kazanılmasına yeni bir

aracın eklenmesi, emperyalist finans sisteminin daha büyük karlar için davet edilmesi ve bu sisteme sadakatle ve daha güçlü bağlanmanın bir aracına dönüşmüştür. Zira tüm finans sistemi rezerv paralarına bu şekilde daha güçlü bağlanmıştır.

Bu gelişme, egemen sınıf klikleri arasındaki kızışan mücadeleye daha fazla ivme kazandırmıştır. Bu aynı zamanda AKP-MHP'nin kendi aralarındaki ve aynı zamanda her birinin kendi içindeki çatlaklara, huzursuzluğa da yeni bir boyut katmıştır. Ki dolar ve euro nun sırayla 18 ve 20 TL'den 11 ve 13 TL düzeyine çekilmesi sonrası "moral üstünlüğü" ele alan Tayyip Erdoğan, "maalesef kendi arkadaşlarımız içinde de yeni ekonomi modelini benimsemeyen, faiz artırımını savunanlar var" diyerek içlerindeki yarılmaya işaret etti. Dövizin artışı üzerinden tüm siyasi söylemini geliştiren CHP önderliğindeki Millet İttifakı'nın gündem belirleyen ve gündemi yönlendiren hamlelerine bu son gelişme, bir fren koymuş gibi gözükmemektedir. Sadece fren koymak değil, Tayyip Erdoğan'ın karşı hamleleri de peş peşe gelmektedir. "İstanbul belediyesine" yönelik saldırıları bizzat kumanda etmekte, "terör, teröristlere yardım, istihdam" söylemleri en üst perdeden dillendirilmektedir. Ekonomik krize yönelik TÜSİAD'ın eleştirilerine karşı oluşturduğu karşıtık denklemini, bir çocuğa köpek saldırısı sonrası "Beyaz Türkler köpeklerinize sahip çıkın" diyerek her şeyi ama her şeyi bu eksene oturtarak işleyeceğinin işaretlerini de vermiştir. Özellikle geleneksel çatışma alanlarından malzemeleri kullanarak, kitleleri etrafında kenetleyeceği ve bundan sonraki her günü seçim arifesi gibi ele alacağı görülmektedir.

Faşist klikler arası mücadelenin seçim arayışı, ittifak güçleri pekiştirme mücadelesi, kendi iç dengelerinde aleyhlerinde sarsıntı olmasını engelleme çabaları ve hiç kuşkusuz karşı çabaları ile şiddetlenerek süreceği görülmektedir. Bu çatışmanın verili ekonomik kriz ve politik krizin hem bir sonucu ve aynı zamanda bu çarpışmanın sertliğinin bu krizleri güçlü şekilde etkileyen yanı sıra ilerleyecektir.

Döviz kurundaki atakların, yaşanan açıklanmamış devalüasyonun (düşüşe rağmen döviz kur artışları ciddi düzeyde artışları içeren rakamlardadır hala) ve bunun sonucu olarak eriyen ücretler, artan pahalılık ve derinleşen

yoksulluk, emekçiler için ortaya çıkan sonuçlar olmuştur. Döviz kurundaki dalgalanmalar da emekçilere kalan korkunç düzeyde zamlanmış yaşamsal ihtiyaç ürünleridir. Yoğun ve sürekli hale gelen zamların 20 Aralık'tan itibaren şimdilik kısa bir mola vermesi söz konusudur. Ancak dalgalanmada, iniş ve çıkışlarda oluşan vurgunların faturaları emekçilere daha sonra büyük çaplı bir fatura olarak çıkacaktır. Artık tartışılan, enflasyonun ne düzeyde artacağı, hiper enflasyonun gelip gelmeyeceğidir. Ancak ücretler gerçeği ve alım gücündeki tablo emekçiler için gün be gün "hiper" düzeyde bir açıklık zaten vermektedir. Bu açıklığın asgari ücretteki %50'lik artışla (4253 TL oldu) kapatılmayacağı ise şimdiden bellidir. Zira bu artış, TÜİK'in manüplatif enflasyon verilerinin değil gerçek enflasyonun gerisinde olan bir artıştır. Temel ihtiyaçların karşılanmasında 2021'in başındaki düzeye ulaşmayı sağlamamaktadır. Asgari ücret düzenlemesinde en önemli desteği ise patron almaktadır. İşçi masraflarını düşürecek vergi muafiyetleri getirilmiştir. Bu yolla patronlar memnun edilmiştir. Yine bu muafiyetler asgari ücretli çalışanların toplam ücretlilerdeki %45'lik oranı daha fazla arttıracığı görülmektedir. Yani asgari ücretli düzeyinde ücretlendirmeyi teşvik edecek tüm düzenleme yapılmıştır. Bu düzenleme öncelikle patronun emekçileri asgari ücrete zorlamasını ve yine asgari ücretin üstündeki ücretlendirmede kayıt dışı ücretlendirmenin esas olmasını, bunun da sosyal haklarda emekçilerin kayıplara uğramasını getirecektir. Asgari ücretin ise henüz 2022'ye girerken enflasyona yenildiği, yıl içinde devam edecek krizle bu kayıpların daha fazla olacağı, yoksullaşmanın ise büyüyeceği görül-

mektedir. AKP-MHP kliğinin, asgari ücretteki artışı "tarihin en büyük" zammı diye yansıtması sadece bir yalandan ibarettir. Yüzdeler bazda "en büyük olma" durumu olmadığı gibi, enflasyon oranında bir artışı yakalamayan ve hiçbir şekilde iyileştirmeye tekabül etmeyen bir durumdur. Buna Türk-İş'in onay vermesi ise sarı sendikacılıkta teslimiyetin boyutunu, geldiği noktayı en çarpıcı şekilde gösteren bir olgu olarak görülmelidir. Kendi araştırmalarında tespit ettiği ve kamuoyuna açıkladığı açlık ve yoksulluk sınırlarını gözlemeyen, bunu talep edemeyen bir sarı sendikacılık tablosu vardır.

2021 sistemin büyük çaplı krizleri yaşadığı, emekçilerin öfke ve tepkisinin tırmandığı, yaşamsal ihtiyaçları karşılayıp karşılayamayacağı noktada olduğu, geleceğe dair kaygı ve endişelerin en üst düzeye tırmandığı bir yıl olmuştur. Bu tablo emekçi sınıflarda mücadele etmeye dair bir hareketlenme de yaratmıştır. Ancak emekçilerin geleceği kazanma mücadelesi ve buna dair beklentisi hakim sınıf klikler arası mücadele içinde politize olmaktadır. Faşist klikler emekçilere verecekleri hiçbir gelecek olmadığı halde onları kendilerine yedeklemede oldukça etkilidir. Tüm gücümüzle, elimizdeki tüm araçlarla ve iktidarı isteyen politik çizgimizle geleceğin kurucusu olan işçi sınıfı ve emekçiler içinde geleceği temsil eden bir yönlendirme ve mücadele hattı kurmaya odaklanalım. Buna zemin sunan çelişkiler, 2022'de 2021'e göre daha uygun olacaktır. Komünistler buna daha hazır ve etkili olacak şekilde konumlanacaktır.

Asgari Ücret Tuzağı ve Sınıf Kavgası

Hükümet, Türk İş bürokrasisi ve patronlar ortaklığıyla özellikle bu sene bir şova dönüştürülen asgari ücret belirleme süreci, birçok potansiyel sorun ve krizi içinde barındırıyor. Döviz kurundaki artışa bağlı olarak TL'nin değer kaybetmesi yani işçilerin alım gücünün ciddi oranda düşmesi nedeniyle asgari ücretteki artışın bu sene fazla olacağı zaten bekleniyor ve propaganda ediliyor. Ancak o durumda bile ilk beklenti 3.500-3.700 aralığında bir rakamdı. Diğer yandan tam da bu dönemde TL'deki değer kaybı görülmedik oranda artmıştı. Döviz kuruna paralel tüm ürünlerde üst üste fahiş fiyatlar baş göstermiş; sonuçta 3.500 civarı bir rakam da birkaç hafta içerisinde anlamını yitirmişti. Bu arada patronların ilk dayanak noktası TÜİK'in enflasyona dair rakamlarının sahte olduğu hızlıca deşifre olmuş ve bir şekilde herkesçe kabul edilmişti. En sonunda Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın ağzından yeni asgari ücret açıklanmış; net 4.253; brüt 5.004 TL olarak belirlenmişti. Asgari ücretin net artışı yüzde 50, brüt artışı ise yüzde 39,8 oranındaydı. Fakat döviz kuru ve alım gücü bakımından halen bir önceki asgari ücretin altında kalmıştı. Yine de oran ve rakam bakımından manipülatif değeri vardı, bu yüzden de onu açıklamaya "şerefi" manipülasyon ustası Tayyip Erdoğan'a verilmişti.

İŞÇİNİN ENFLASYONU ARTTI, ALIM GÜCÜ DÜŞTÜ

Asgari ücretteki aldatmacanın ilk ve en önemli noktası alım gücü ile ilgiliydi. Her ne kadar artış yüksek gözüke de bunun gerçek anlamı, başta temel ihtiyaç maddeleri olmak üzere her tür ürüne gelen zamlarda gizliydi. Örneğin önceki asgari ücretle (2.825 TL) 1.883 adet ekmek alınabilirken yeni asgari ücretle 1.214 ekmek alınabiliyordu. Yine önceki asgari ücretle 7.062 yumurta alınabilirken şimdi 4.250 yumurta alınabiliyor. O ünlü simit hesabıyla bile 1.412 adetten 1.214 adete düşüş var. Ki söz konusu bu değer kaybı daha asgari ücretin belirlendiği ilk günlerdeki bir kayıp. İlerleyen haftalarda ve bir yıl boyunca yaşanacak değer kaybını düşünürsek

belirlenen asgari ücretin sefalet niteliği daha iyi anlaşılacaktır. Erdoğan'ın "kur korumalı TL vadeli mevduat" formülünü açıklaması ve piyasaya döviz sürülmesiyle birlikte özellikle dolarda belli bir düşüş yaşandı ancak ürün fiyatlarında kayda değer bir düşüş yaşanmadı. Döviz kurundaki düşüş bile aslında gerçek bir düşüş değildi. Çünkü döviz kuru son dönemde çıktığı en yüksek seviyeden bir nebze aşağı çekilmişti, gerçekte döviz kuru yüksek kalmaya devam ediyordu. Dahası döviz kurunun tekrar yükselişe geçmesi ve ürün fiyatlarındaki artışın sürmesi de beklenen bir eğilim olarak ortada duruyor. Kısacası enflasyon sorunu

söz konusu değil. Daha önce gelir ve damga vergisi olarak işçinin ücretinden kesilen ve işçiye hiç yansıtılmaksızın patron tarafından devlete ödenen meblağ, asgari ücret üzerindeki bu vergilerin (fakat sadece bu iki verginin) kaldırılmasıyla birlikte işçinin net ücretine eklenmiş oldu. Asgari ücrette brüte rağmen netteki oransal artışın temel kaynağını da bu oluşturmaktadır. Diğer yandan işçinin ücretinden kesilen ve patron tarafından devlete ödenmek yerine şimdi işçiye ödenen bu meblağın devlete ekonomik 'külfetinin', doğrudan ve dolaylı vergiler olarak yine işçilerin ve halkın sırtına yıkılacağını da belirtmeliyiz.

“ Bugünkü sürecin üretime, ücretlere, vergi sistemine, sigorta ve emeklilik sistemine, diğer tüm fiyat ve ücretlere, patronlara, işçilere, işsizlere ve sendikalara farklı farklı etkileri olacaktır. ”

olduğu gibi duruyor; asgari ücretlileri yani işçileri derinden tehdit etmeye devam ediyordu.

GELİR VERGİSİYLE BİRLİKTE AGİ DE KALDIRILDI

Asgari ücretteki artış oranının ürün fiyatlarındaki artışla kıyaslanması yanında brüt ve net rakamlar arasındaki fark da önemli bir veri olarak duruyor. Zira daha önceki senelere nazaran brütteki artış daha düşük kalmış durumda. Bunun bir bütün ücret ve vergi sistemi üzerindeki dolaylı etkileri bir yana sanıldığı gibi patrone alınıp işçiye verilen ek bir oran da

likte bu rakamın da bir anlamı kalmadı. Daha önce özellikle evli ve çocuklu işçiler, AGİ yoluyla gelir vergisinin getirdiği yükten büyük oranda muaf kalabiliyorken bu sene gelir vergisi tümünden kaldırıldığı halde bunun işçiye sağladığı fayda sadece 38 TL'de kalıyor. Kısacası gelir vergisinin kaldırılması da bir aldatmaca niteliği taşıyor ve ortada işçiye ek olarak fayda sağlayan ciddi bir meblağ yok. İşçinin olan, işçiden kesilen ve işçiye ödenen rakamlar, bunların kuralları ve tanımları üzerinde değişikliklere gidilmişti ancak işçi için sonuç yine aynıydı.

TÜM ÜCRETLER AŞAĞI ÇEKİLDİ, SÖZLEŞMELER PATLADI

Belirlenen asgari ücretin en sarsıcı etkilerinden biri, normalde asgari ücretin üzerinde ücret alan işçilere oldu. Özellikle kamuda istihdam edilen kadrolu işçiler, kamu emekçileri (memurlar) ve özel sektörde asgari ücretin üzerinde ücret alan işçilerin ücretlerinde, asgari ücrete oranla ciddi bir düşüş yaşanmış, bu işçi ve emekçiler bir anda yüksek oranda yoksullaşmış oldu. İşçiler arasında kıdem, eğitim ve vasfa dayalı ücret farkları da silikleşerek yeni işe giren bir işçiyle eski işçilerin ücretleri büyük oranda aynılaştı. Örneğin asgari ücret 2.825 iken 4.000 civarı ücret alan bir işçi, asgari ücretin 4.253 TL olmasıyla birlikte kendisi de asgari ücretli olmuş oldu. Her ne kadar yeni sözleşmelerde bir ücret pazarlığı olsa da patronların bu işçilere asgari ücretteki artış oranına uygun bir zam yapmayacağı genel kabul görmektedir. Dahası asgari ücret belirlenmeden yakın zaman önce yapılan sözleşmeler de işçinin aleyhine bir biçimde otomatikman patlamış oldu. Bu durum sarı sendikaların da kara kara düşünmesine ve patronla "ek protokol" yoluyla durumu kurtarma çabasına dönüştü. Ki patronlar ek protokole yanaşmaz ya da sözleşme süreci gelen yerlerde asgari ücret zam oranına kıyasla dip zam oranları dayatırsa işçiler ve sendikalar nezdinde de bir kaynama kaçınılmaz görünüyor.

Kısacası asgari ücret artmış gibi görünse de hem alım gücü bakımından

hem de tüm ücretleri aşağı çekerek genelleşmesi bakımından 'sınıf olarak' işçilerin ekonomik durumu kötüleşmiş, geriye gitmiş oldu. Tek tek ya da bir kısım işçiler nezdinde bir "artış"tan söz edilse bile -ki gerçekte yok- işçi sınıfının bütünü ciddi bir kayıp yaşamış oldu. Ve tekrar etmek gerekirse bu durum daha senenin başında böyledir; yarın çok daha kötüye gideceğini söylemek abartı değildir.

İŞTEN ÇIKARMA, KAYIT DIŞI ÇALIŞTIRMA VE ELDEN İADE YAYGINLAŞABİLİR

Küçük işletmeler nezdinde işyeri kapatmalarla da sonuçlanabileceği tartışılan yeni asgari ücret ile ilgili olarak genel kanı; işten çıkarmaları, kayıt dışı çalıştırmayı ve işçiye yatırılan asgari ücretin bir kısmının elden geri patrona ödenmesi gibi bir uygulamayı yaygınlaştıracağı yönündedir. Özellikle küçük-orta işletmelerde işçi azaltmalar yani işten çıkarmalar artabilecektir. Kayıt dışı çalıştırma ve asgari ücretin altında ücretle çalıştırma halihazırda yaygın bir uygulamadır. Sadece göçmen işçi emeği boyutuyla değil genel olarak da yaygındır. Özellikle belli başlı büyük şehirlerin dışına gidildikçe; T. Kürdistanı'nda, Karadeniz'de, Anadolu'nun sanayi havzalarında ve köle pazarlarında kayıt dışı ve düşük ücretle çalıştırmayla sıklıkla karşılaşmaktadır. İşçinin ücretinin banka aracılığıyla yatırılması zorunlu yerlerde, patrona elden ücret iadesi de sıklıkla görülmektedir. Bu nedenle asgari ücretin olası ve çok yönlü etkilerine belli bir işçi sınıfının kesiminden, belli bölgelerden veya mesleklerden değil her bölge ve kesimden işçilerin geneli penceresinden bakılmalıdır. Böyle bakıldığında saldırının boyutu ve olası gelişmelerin sonuçları da daha iyi görülebilecektir.

Genel olarak işçiler içerisinde kadrolu-kadrosuz, sendikali-sendikasız, kamu-özel sektör, 'asıl işveren'-'alt işveren' (kamu/ana firma-şirket/taşeron) vb. farklılıklar her zaman geliştirilmiş, kısırtılmış ve bunun 'doğal' bir sonucu olarak sınıf içi rekabet her zaman diri tutulabilmiştir. Örneğin en alt ve ağır işleri üstlenen ancak düşük ücret alan taşeron bir işçi, daha az iş yapan ve daha yüksek maaş alan, iş güvenliği de daha sağlam bir kadrolu işçiye genel eğilim olarak kuşkuyla bakmış; kadrolu işçi ise taşeron işçinin sorunlarına kayıtsız kaldığı gibi üretim anında çoğu kez onu ezme, kullanma eğiliminde olmuştur. Şimdi yeni asgari ücretle birlikte, daha önce de asgari ücretle çalışan işçilerin, dün ücret olarak kendisinden yüksek ücret alan

diğer işçilerin yaşadığı ve yaşayacağı hak kaybına kayıtsız kalma eğiliminde olacağı söylenebilir. Ya da tersinden 'kıdemli, eğitilmiş, vasıflı' işçilerin, dünden bugüne asgari ücretli olan işçiler veya yeni işe giren işçilerle ilk süreçte ortaklaşma yoluna gitmeyeceği düşünülebilir. Çünkü bugün onların 'doğal' eğilimi de asgari ücretin üstünde ücret alabilmek yani dünkü pozisyonlarını koruyabilmektir.

Genel eğilimlere dair bu akıl yürütmeleri yapsak da patronların ve devletin tutumuna göre de bu farklılık ve çelişkiler her bir alanda değişik özellikler gösterebilecektir. Fakat açık olan şudur ki bütünde işçi sınıfı saldırı altındadır ve bu saldırının işçileri birbirine eşitleyen yanları patronlar, devlet ve sistem için avantaj ve dezavantajları içinde barındırmaktadır. Avantajlıdır çünkü tam da kriz döneminde toplamda ücretler aşağı çekilmekte, bu durum etkili bir manipülasyonla yönetilebilmekte, işçi sınıfının haklarını ve örgütlülüğünü geriletecek yeni saldırıların zemini oluşturulmaktadır. Dezavantajlıdır çünkü sınıfın ücret bakımından eşitlenmesi, ileride ve doğru bir sınıf siyasetiyle, işçi sınıfının ortak mücadelesinin koşullarını geliştirip sistem için daha tehlikeli bir durum ortaya çıkarabilir.

ASGARI ÜCRET TARTIŞMALARI EKONOMİK KRİZİN BİR YANSIMASIDIR

Unutulmamalıdır ki sistemin ve hâkim sınıfların kapsamlı ve ciddi her tasfiye saldırısı önce lokal ve geçici iyileştirmelerle, satın alma politikaları ve göstermelik düzenlemelerle başlar. Sistem önce parçada kazandırır ya da bu algıyı oluşturur. Sonra ise bütünde kaybettirir. Bunu yaparken işçi ve emekçilerin ortak davranışının önüne geçer, kafaları ciddi oranda karıştırır ve önemli bir kesimde "rıza" oluşturur. Tüm bunlar sayesinde de yeni bir işleyiş sistemi, yeni sömürü ve baskı mekanizmaları, yeni kurallar bütünü tesis edilmiş olur. Eski 'işleyiş sistemi' dağıtmıştır, bu anlamda yeni süreç geri dönülemezdir. Bu anlamda bugünkü sürecin de üretime, ücretlere, vergi sistemine, sigorta ve emeklilik sistemine, diğer tüm fiyat ve ücretlere, patronlara, işçilere, işsizlere ve sendikalara farklı farklı etkileri olacaktır. Bu süreç "asgari ücret", "yeni mevduat sistemi", "nas ekonomisi" gibi kavram ve tartışmalar üzerinden yürütülüyor olsa da gerçekte hepsinin arka planında olan şey başkadır. Bu ise dünyada ve özelde ülkemizde yaşanan ekonomik krizdir. Doğal olarak meseleye sadece asga-

ri ücretin sarsıcı etkileri bağlamında değil onu da kapsayan ve belirleyen bir biçimde ekonomik krizin derin ve çoklu etkisi olarak bakmak yerinde olacaktır.

Süregiden kriz ve faiz-kur sarmalıyla birlikte düşünülürse esasta dış sermayeye ve her biri dövizle satın alınan hammadde, makina, üretim teknolojisi, ara mal ya da yarı mamul maddeye bağımlı ülke üretimindeki ekonomik krizin artarak devam edeceği görülmektedir. Ancak bilinir ki her kriz; küçük işletmeleri, kimi rakip firmaları yok eder veya zayıflatırken kimi büyük sermayedarları ise daha da büyütür ve geliştirir. Bu arada devlet yönetimini, üretimi ve ticari hayatı düzenleyen yasa ve kurallar, kısacası bir bütün sistemin işleyişi, hâkim gücün (kliğin, sermayenin) gelişip güçleneceği şekilde yeniden düzenlenir. Bu düzenlemelerle paralel biçimde üretimin tüm alanlarında da yeni organizasyonlara gidilir. Fakat en önemlisi, tüm bunlar, toplamda işçi sınıfının aleyhine, hâkim sınıfların ise lehine sonuçlar doğuracak şekilde planlanır. Nasıl ki dünyada örneğin ABD ve Çin arasında, yaşanan ekonomik krizin yıkıcı sonuçlarını birbirinin üzerine yıkmaya dönük bir sermaye savaşı varsa bunun bir benzeri de her bir ülkede hâkim sınıfların farklı kesimleri arasında yaşanmaktadır. Ülkemizde hâkim sınıf klikleri ve onlara bağlı sermaye grupları olarak ayrışma gösteren bu gerçekliğin, son dönemdeki faiz-kur ve asgari ücret tartışmalarında da öne çıkması eşyanın tabiatı gereğidir. İktidardaki kliğin, MÜSİAD ve TOBB'un desteğiyle TÜSİAD'a tehditler savurmasını ve yine CHP'yi hedefe koymasını, seçimler ve hükümet değişimi tartışmalarıyla birleşen ülkemizdeki kriz denkleminin bir yansıması olarak değerlendirmek gerekir.

SINIF BİLİNÇLİ İŞÇİLER; İLERİ..

Görüleceği gibi asgari ücret tartışma-

larının bir bütün sistemi ve kriz sürecini etkileyen yönleri bulunmaktadır. Bugün başta metal işçileri olmak üzere sınıfın birçok bölümünde yaşanan homurdanma ve grev hazırlığı, sadece işçi sınıfı ve patronlar arasında bir mücadelenin değil hâkim klikler ve sermaye grupları arasında yoğunlaşacak bir mücadelenin de işaretlerini vermektedir. Eğer işçi sınıfının örgütlü ve ortak tutumu geliştirilemezse siyasi iktidar, düzen partileri, yerel yönetimler ve sarı sendikalar aracılığıyla sınıfın eyleminin dahi belli bir kliği güçlendirmeye veya zayıflatmaya yönlendirileceğini öngörmek zor değildir. Bu nedenle AKP-CHP veya MÜSİAD-TÜSİAD arasında cereyan eden tartışmalara işçi sınıfı ve sendikalar penceresinden de ilgi göstermek yerinde olacaktır. Unutmayalım ki 2015'teki büyük metal grevinde, grevin ana hedefindeki TÜSİAD patronlarıyla pazarlığa oturan AKP, daha sonra çevik kuvveti fabrikalara sokarak grevleri zorla bastırma yoluna gitmişti. Benzer durumların; işçi sınıfı ve sendikaları doğrudan etkileyen gelişmelerin bundan sonra da yaşanması muhtemeldir.

Tüm bu süreçte milyonlarca işçiyi parçalı, örgütsüz ve etkisiz bir yığın olmaktan çıkararak sınıf haline getirecek; onu hâkim sınıfların iç kavgalarının bir uzantısı değil onlara karşı sınıf kavgasının öznesi yapacak nesnel şartlar mevcuttur ve gelişme göstermektedir. Öteden beri işçi sınıfının "en büyük toplu sözleşmesi" olarak adlandırdığımız asgari ücret süreci, çok yönlü etkileriyle birlikte işçi sınıfını daha zorlu koşullara sürükleyecek, kriz ve sömürü büyüyecektir. Bugün ve gelecek; "İşçi sınıfı ya devrimcidir ya da hiçbir şey değildir." diyen Karl Marks'ı haklı çıkaracaktır ve süreç komünistlere, sınıf bilinçli işçilere bu keskinlikte görevler yüklemektedir.

Birleşik Metal İş üyesi işçiler: İşçiler açken patronlara huzur yok

HABER MERKEZİ- DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş üyesi işçiler MESS'in dayatmalarına karşı fabrikalarında yaptıkları eylemlerle grev kararlılıklarını ortaya koydu.

Gebze'de bulunan Sarkuysan'da çalışan işçiler, "Çalıştık ürettik; işyerlerini, ekonomiyi büyüttük, patronlar kazandı." diyerek eylem yaptı. İşçilerin eyleminde "Geliyor geliyor genel grev geliyor" ve "İşçiler açken patronlara huzur yok" sloganları öne çıktı.

Metal Sanayicileri Sendikası (MESS) Grup Toplu İş Sözleşmeleri'nde patronların tutumunu protesto için yapılan eylemlerin biri de yine

Gebze'de bulunan Dostel Makina fabrikasındaydı. "İnsanca yaşayacak ücretler istiyoruz" diyen Birleşik Metal-İş üyesi işçiler "İşçiler açken patronlara huzur yok" mesajı verdi.

Metal işçilerinin MESS'in tutumuna karşı yaptığı fabrika eylemlerinden bir diğeri ise Çayırova'da bulunan Arpek'teydi. "İnsanca yaşam, insanca ücret" isteyen işçiler, "Geçinemiyoruz" ve "Zamlar geri çekilsin" sloganlarını öne çıkardı.

Diğer yandan ZF Sachs fabrikasında işçilerle buluşan Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ve yöneticiler, süreç hakkında bilgilendirilmeden bulundu. ZF Lemförder, SIO Otomotiv ve Lindsay Sulama'da da işçiler "S a d a k a değil toplu sözleşme" taleplerini dile getirdi.

İnşaat işçileri

Türkerler Holding önünde direnişte

HABER MERKEZİ- Mesai ücretlerini alamayan İnşaat-İş üyesi işçiler, Ankara Etlik Entegre Sağlık Kampüsü Projesi'nde gasp edilen hakları için Türkerler Holding İstanbul Şubesi önünde direnişe geçti.

İstanbul Levent'te bulunan Türkerler Holding şubesi önünde mesai ücretleri için dün başlayan direnişin ardından firma yetkilileri mesailerin hesaplanmaya başladığını söyleyerek işçileri oyalamaya çalıştı. Kısa süre

sonra firma yetkilileri, işçilere ödeme yapılmayacağını söyledi. Ödemelerini alamayan işçiler, eylemlerini bugün de sürdürme kararı aldı.

İnşaat-İş'in Twitter hesabından yapılan açıklamada "Tüm haklarımızı alana kadar direnişimizi sürdüreceğiz." denildi. Baretlerini yere vurarak ses çıkaran işçiler, "İnşaat işçilerinden oluşan Baret solo orkestramız ile Türkerler Holding önündeyiz." dedi.

İstanbul ve Ankara'da "Geçinemiyoruz" mitingi: İnsanca yaşamak istiyoruz

KARTAL- Dün İzmir ve Diyarbakır'da alanlara çıkan KESK'in (Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu) bugün de Ankara ve İstanbul'da "Geçinemiyoruz" sloganıyla mitingler gerçekleştirdi. Mitinglerde hükümetin asgari ücret ve bütçe politikasına tepki gösterildi.

BİRLEŞE BİRLEŞE KAZANACAĞIZ!

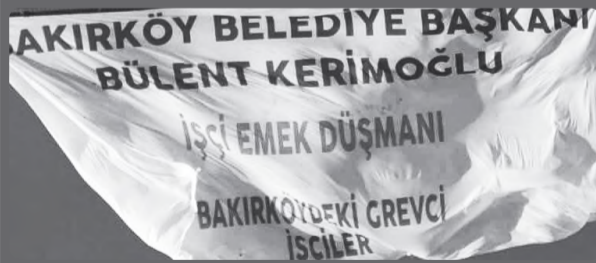
İstanbul siyasi parti ve kitle örgütleri miting için Kartal Meydanı'nda toplandı. Mitingde "Birleşe birleşe kazanacağız", "İnsanca yaşamak istiyoruz", "Emekçiyiz, haklıyız kazanacağız" sloganları atıldı. Müzisyen Ozan Çoban'ın konseriyle başlayan mitingde, kürsüden kamu emekçilerinin insanca bir yaşam ve emekten yana bütçe talepleri dile getirildi.

KESK'in çağrısıyla binlerce işçi ve

emekçi Kartal Meydanı'nda yapılacak miting için öğlen saatlerinde Marmaray Başak istasyonunda buluştu. "Geçinemiyoruz" şiarıyla biraraya gelen işçi ve emekçiler, taleplerini içeren sloganları atarak Kartal Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Emekçilerin miting alanına ulaşmasının ardından KHK'liler ve KESK adına konuşmalar yapıldı. KESK Eş Genel Başkanı Kablan, "Sabrımız tükendi" dedi. Yoksullaşmanın iktidar eliyle üretildiğini belirten Kablan, mücadeleyi sürdüreceklerini vurguladı.

İstanbul'daki mitingde KESK ve bileşenleri yanında DDSB'nin (Devrimci Demokratik Sendikal Birlik) de içinde bulunduğu birçok devrimci-demokratik kurum katılarak destek verdi.

Boğaz Köprüsü'ne pankart asan Bakırköy Belediyesi işçileri gözaltına alındı

HABER MERKEZİ- Boğaz Köprüsü'ne "Bakırköy Belediye Başkanı Bülent Kerimoğlu işçi emek düşmanı" yazılı pankart asan Bakırköy Belediyesi işçileri ve sendika yöneticileri gözaltına alındı.

Bakırköy Belediyesi Başkanı Bülent Kerimoğlu'nun sıfır zam da-

yatmasına karşı hakları için greve çıkan ve iki aydır grevde olan Bakırköy Belediyesi işçileri, Boğaz Köprüsü'ne pankart astı. Köprüye "Bakırköy Belediye Başkanı Bülent Kerimoğlu işçi emek düşmanı" yazılı pankart asan işçiler ve sendikacılar gözaltına alındı.

Gözaltına alınan 10 kişinin Arnavutköy'deki karakola götürüldüğü belirtildi.

Bakırköy Belediyesi İşçilerinin Grevi Üçüncü Ayında

Belediye-İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şube'de örgütlü Bakırköy Belediyesi işçileri toplu iş sözleşmesi müzakerelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine 25 Ekim 2021 tarihinde greve çıktı. Bakırköy Belediyesi yönetiminin, işçilerin 2020-2021 tarihleri için enflasyon oranında zam talebine, 0 zam teklif etmesi ile kamuoyunda geniş yer bulan grev, son 15 yılda, ülke genelinde belediye işçilerinin en uzun süreli yasal grevi olma özelliğinde. Bakırköy Belediyesi'nde greve çıkan işçilerin somut üç talebi bulunuyor: **Müzakere sürecinde Temmuz 2021 tarihinde gerekçesiz işten çıkarılan arkadaşlarının işe alınması, Tiyatro Müdürlüğü kadrosunda çalışan işçilerin sözleşme yenileme gerekçesi ile işten çıkarılmalarına karşı iş güvencesi ve sözleşmenin yürürlük süresi olan 1 Mart 2020 tarihinden geçerli ücret zammı.**

Bakırköy Belediyesi'nde kadrolu olarak adlandırılan işçiler yıllardır sendikalı ve toplu iş sözleşmeli çalışıyor. 2012 yılında toplu iş sözleşmesi kapsamına tiyatro işçileri de dâhil oldu. Belediye-İş İstanbul 2 Nolu Şube'nin işyerinde taşeron şirketlerde çalışan işçileri de örgütlemek istemesi ile denkleme kafa kol ilişkileri ile DİSK'e bağlı Genel-İş Sendikası da girdi. Bu nedenle 2015 yılından bu yana Bakırköy Belediyesi işçilerinin hak alma süreçlerinde sendikal rekabet olgusu hâkim. İşçilerin sendikal rekabet adı altında enerjiyi içe akıttıkları süreç, patron-işçi ilişkilerinde Bakırköy Belediyesi yönetiminin elini kuvvetlendiriyor. Bakırköy Belediyesi'nde grevde olan işçilerin 2020 yılı toplu iş sözleşmesi, yetki sürecine yapılan itiraz ile müzakereler normal süresinde başlayamadı. 2021 yılı Nisan ayında başlayan süreçte ücret maddelerine gelindiğinde Bakırköy Belediyesi, sendikal rekabetten aldığı güç ile işçilerin 2020 yılı için istediği zammı veremeyeceğini, ücret artışının 2021 yılı itibarıyla uygulanması gerektiğini çeşitli argümanlarla savundu. İşçilerin 0 zam dayatmasını kabul etmesi üzerine işyerinde 360'a yakın işçi için sendika grev kararını uygulamaya koydu.

Belediyelerde üretimin parçalı du-

rumu, grevdeki işçilerin üretimden gelen gücünü zayıflatan en önemli etken. Bakırköy Belediyesi'nde de durum aynı. İşyerlerinde grev kapsamındaki kadrolu işçiler, KHK'lı olarak adlandırılan ve üretimin ana unsuru olan şirket işçileri ile memurlar görev yapmakta. Grev katılan 290 civarındaki işçinin üretimi durdurma noktasında etkisi kısıtlı. Üçüncü ayına giren grevde üretimin durduğu tek alan Bakırköy Belediye Tiyatroları. Tiyatrolar 25 Ekim'de perde kapattı. Belediye

Başkanı Bülent Kerimoğlu'nun her platformda yinelediği gibi temizlik başta olmak üzere, park bahçeler, sağlık işleri, fen işleri gibi ana üretim alanlarında şirket işçileri hayatın akışını aksaklıklar olmasına rağmen devam ettiriyor. Bu alanlarda çalışan işçilerin sendikal ve ekonomik hakları greve çıkan işçilerin çok gerisinde. İşçilerin birliği noktasında sendikaların KHK'lı işçilerle kurduğu yüzeysel ilişki, çelişkilerin açığa çıkması ve KHK'lı işçileri grevle dayanışma noktasında temel bir sorun olarak önümüze çıkıyor. Şirket işçilerinin çoğunluğu grevdeki Belediye-İş Sendikası'na üye ancak iş kaygısı ve patron/yönetim baskısı aynı sendika üyesi işçilerin hak arama duygusunda ortaklaşmasının önüne geçiyor. Sendikanın bugüne kadar yapmış olduğu basın açıklamaları ve bilgilendirmelerde KHK'lı işçilerin sorunlarına ilişkin tek cümle olmaması, grevdeki işçilerle işyerinde çalışan işçiler arasında bağ kurma noktasındaki kayıtsızlık, grevci işçilerle şirket

işçilerinin sınıf mücadelesinde ortak mücadele hattı kurması önünde bir engel... Mesai saatleri dışında grevin havasını solumak isteyen, işçilerle dayanışmaya gelen şirket işçisi ve memurlar yönetimin sıkı takip ve mobbingi altında. Süreç içerisinde grev alanını ziyaret eden memurlar ile ilgili soruşturmalar başlatılıyor, şirket işçisi bir işçi grevi katıldığı gerekçesi ile işten atılıyor ancak grevi yürüten Belediye-İş Sendikası bu baskılamayı birkaç ajitasyon dışında görmüyor.

Bakırköy Belediyesi'nde grev neden uzuyor, kazanım noktasında neden ağır aksak ilerleyen bir süreç var sorularının cevaplarına ilişkin temel ipuçları da buralarda gizli.

Tam bu noktada kritik soru şu; Bakırköy Belediyesi Grevi'nin öznesi kim, grevi kim yönetiyor?

İşçi sınıfının direniş tarihi, kazanmanın tabanın inisiyatifi ve sınıfın birliği ile olacağına ilişkin sayısız örnekle doludur. Belediye-İş İstanbul 2 Nolu Şube'nin yıllardır örgütlü olduğu Bakırköy Belediyesi işçileri de bu direniş kültürünün bir parçası. Grev sınıf mücadelesinin en keskin hattı ve grevi kazanmanın yolu kararların ortak alındığı, işçilerin karar süreçlerine katıldığı, taban örgütlenmelerinin etkinleştirildiği bir durumda mümkün. Sık sık ziyaret ettiğimiz Bakırköy Belediyesi grevde grevci işçilerle yaptığımız sohbetlerde gördüğümüz; **etkin bir grev komitesinin olmadığı, kararların sendikal bürokrasi içeri-**

sinde işçilerden kopuk olarak alındığı ve işçilerin özneleşmediği bir görünüm hâkim. Eylem biçimlerinden sloganlara, eğitimlerden kamuoyu oluşturma süreçlerine kadar tüm süreç tepeden aşağı doğru bir ilişki ağı içerisinde ele alınıyor.

Belediye-İş Sendikası'nın Türkiye örgütlülüğü Bakırköy'e aktı. Yüz binlerce işçi kilometrelerce mesafelerden gelerek sınıf kardeşleri ile dayanışma gösterdi. Sınıf dayanışmasının pekişmesi noktasında olumlu bir yaklaşım ancak emeğin başkenti İstanbul işçi sınıfının, İstanbul'daki sendika şubelerinin Bakırköy grevi ile dayanışması halen bir eksiklik olarak duruyor. Sendikanın açıklamalarında anladığımız 290 civarında işçi grevi katılmış durumda ancak grevdeki işçilerle yaptığımız sohbetlerde; insanlar işe gitmiyor ama buraya da gelmiyor, alanda bir dağınıklık var, slogan atmıyor işçiler var, insanlar grev alanında durmuyor gibi örgütsel disipline ilişkin sorunlar ön plana çıkıyor. Hâlbuki en basit haliyle kararları işçiler alsa, grev komitesi etkin şekilde işletilse alınan karara uyulması bir sorun olmaktan çıkacaktır. Sınıf mücadelesi içinde herkes bilir ki grev bir okuldur ve grevci işçiler pratiğin gücü ile öğrenir. Pandemi ile derinleşen ekonomik kriz ve sınıfa yönelik saldırı hamlelerini püskürtmek isteyen sendikaların işçilerin öğreneceği ve öğreteceği kanalları açık tutması günümüz koşullarında temel görevler arasında duruyor.

Bakırköy Belediyesi işçileri güvenceli iş, insanca yaşama yetecek ücret için 2 ayı geçen süreçte haklı bir mücadele yürütüyor. Grev derinleşen ekonomik kriz koşullarında sınıfa yönelik düşük ücret ve esnek çalışma saldırılarına karşı oluşturulacak mücadele hattına öncülük ediyor. Sendikacıların bürokratik yaklaşımla 2 aya yakın pasif bir görünümde olan grevde işçiler, CHP Bakırköy ilçe binasını işgal eden, boğaz köprüsüne pankart asan, düzen partilerinin söylemleri ile uygulamaları arasındaki çelişkileri teşhir eden bir görünüme kavuşuyor. Bakırköy grevcileri ancak sınıf sendikacılığı çizgisinde ısrarla kazanacak, tüm işçi sınıfına kazandıracaktır.

Birlik, Mücadele, Zafer...

İHD'den katledilen 3 Suriyeli genç ile ilgili açıklama: "İrkçı saikle işlendiği ortadadır"

HABER MERKEZİ- İnsan Hakları Derneği (İHD) İzmir Şubesi, Güzelbahçe ilçesinde 16 Kasım tarihinde 3 Suriyeli işçinin yakılarak katledilmesiyle ilgili bölgede yaptığı incelemelerin sonucunda şube binasında açıklama yaptı.

Açıklamaya katledilen Suriyeli işçilerin ailelerinin yanı sıra İHD, Hak İnisyatifi Derneği, İnsan Hakları Gündemi Derneği, Konak Kent Konseyi, Türkiye İnsan Hakları Vakfı (THİV), Özgürlük için Hukukçular Derneği, Çağdaş Hukukçular Derneği, Mülteci Medyası Derneği temsilcileri de katıldı.

İzmir'in Güzelbahçe ilçesinde işçi 3 Suriyeli mülteci: Ahmed El Ali, Memun En Nebhan ve Muhammed El Hüseyin El Abdo El Biş'in 16 Kasım 2021 tarihinde yaşamlarını yitirdiklerini haberini öğrendikten sonra inceleme ve araştırmalara başladıklarını belirten İHD yaşamını yitiren mültecilerin aileleriyle de iletişime geçti.

İHD'nin araştırmalarında edindiği ilk bilgilere göre 3 Suriyeli mülteci gencin benzinle yakılarak hayatını kaybettiği. Bu sabah ailelerle ve Sığınmacı Halkları Platformu ile de bir araya gelen İHD, işçilerin çalıştığı yer sahibi ve avukatlarıyla görüşme sağlayarak yaptıkları açıklamada olayın takipçisi olacaklarını belirterek şu bilgileri paylaştı:

"Görüşmelerimizden olayın 16 Kasım 2021 günü sabah dört sıralarında mültecilerin kaldığı odaya benzin dökülerek ateşe verildiği, olayı gören diğer çalışanların hemen hızla oraya koştuğu ve üç mültecinin de kendilerini dışarıya atmaya çalışarak yardım istediklerini gördükleri, hemen iş yeri sahibine haber verdikleri, iş yeri sahibinin 4 buçuk sıralarında olay yerinde olduğu, hemen ambulans, polis ekipleri ve

itfaiyeye haber verdikleri, aynı saatlerde devriye polislerinin de yangını göreyerek olay yerine geldikleri, üç kişinin Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Yeşilyurt Devlet Hastanesi ve 9 Eylül Hastanesine kaldırıldıkları, yoğun bakıma alındıkları, Ahmed ve Muhammed'in olay gününden iki gün sonra sabaha karşı ikişer saat arayla yaşamını yitirdikleri, Memun'un ise olay gününden bir hafta sonra yaşamını yitirdiği, yaşamını yitirenlerden ikisinin İzmir'de cenazelerinin defnedildiği, bir kişinin ise ailesinin talebi üzerine Suriye'ye defnedilmesi için gönderildiği bilgilerine ulaştık."

KATİL BAŞKASINI BIÇAKLAYINCA GÖZALTINDA İTİRAF ETMİŞ

"26 Kasım 2021 günü aynı kişinin Güzelbahçe'de bulunan iddia bayisi sahibi bir kişiyi takip ederek evinin önünde kişinin eşi ve kendisini bıçaklaması üzerine olay yerinden kaçarken yakalandığı ve o gün verdiği ifadesinde Güzelbahçe'de yaşamını yitiren Suriyeli mültecileri kendisinin bir bidon benzin dökerek yaktığını söylemiştir. Katil bu ifadesinin üzerine tutuklanmış ve hapishaneye sevk edilmiştir."

"BU DURUM İRKÇI SAİKLE İŞLENEN CİNAYETİN ÖRTBAS EDİLMESİNE YÖNELİKTİR"

"Dosyayı inceleyebildiğimiz kadarıyla olayın tasarlanarak ırkçı saikle işlendiği ortadadır. Ancak bu durum kamuoyunda kişinin akli dengesinin bozuk olduğu, Suriyeli mültecilere yönelik ırkçı saikle cinayet işlemediği gibi bir algı yaratılmaya çalışılmaktadır. Bu durum ırkçı saikle işlenen cinayetin örtbas edilmesine yöneliktir. Dosyadaki kısıtlama nedeniyle şimdilik bu kadar bilgi verebilmekteyiz. Ancak soruşturma ve kovuşturma sürecini takip edeceğimizi ve ilerleyen aşamalarda bilgilendirmeye devam edeceğimizi ifade ediyoruz."

"İnsan hakları savunucuları olarak Güzelbahçe'de yaşanan saldırı ile ilgili adli ve idari yönden etkin bir soruşturma süreci yürütmeye davet ediyoruz. İnsan Hakları Derneği olarak da sürecin takipçisi ve müdahili olduğumuzu, dosyanın takipçisi olduğumuz buradan kamuoyu ile paylaşıyoruz."

Hasta tutsak Yusuf Akbaba, ölümle tehdit ediliyor

İSTANBUL- F Oturumu'nda bu hafta Denizli T Tipi Hapishanesi'nde olan hasta tutsak Yusuf Akbaba'nın yaşadığı sağlık sorunları gündeme getirilerek, tutukluyla ilaçlarının verilmemesi belirtildi.

İnsan Hakları Derneği (İHD) İstanbul Şubesi Hapishaneler Komisyonu, hasta tutukluların durumuna dikkat çekmek için her hafta yaptığı "F Oturumu" eyleminin 509'uncusunu Taksim'de bulunan dernek binasında gerçekleştirdi. Komisyon üyeleri, bu hafta Denizli T Tipi Hapishanesi'nde bulunan hasta tutsak Yusuf Akbaba'nın durumuna dikkat çekti. Açıklamanın yapıldığı salona "Hasta mahpus Yusuf Akbaba serbest bırakılsın" pankartı asıldı.

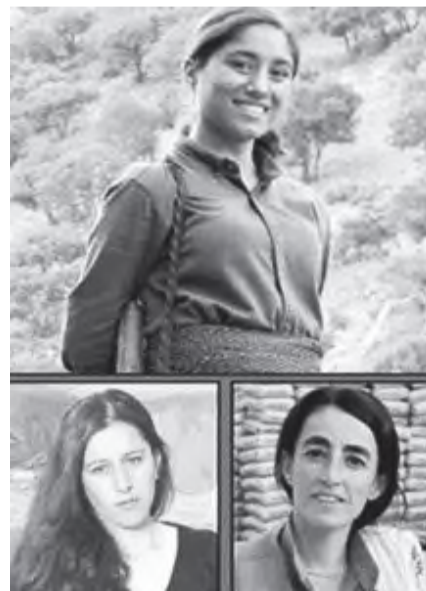
İHD Hasta Tutuklular Komisyonu üyesi Mehmet Acettin, hapishanelerde katledilen tutsaklar Garibe Gezer, Abdurrazak Şuyur, Halil Güneş, İlyas Demir, Vedat Erkmen, M. Gaffar ve Salih Toğrul'u anarak başladı. Cezaevlerinde hak ihlallerinin hala yaşandığına dikkati çeken

Acettin, konuyla ilgili çağrılarının da görmezden gelindiğini ifade etti. Acettin, Garibe Gezer'den sonra Vedat Erkmen'in katledilmesinin intihar olarak iddia edilmesinin yaşam hakkı ihlali tartışmasını genişlettiğini söyledi.

İLAÇLARI VERİLMİYOR

Denizli T Tipi Hapishanesi'nde bulunan 29 yıldır tutsak bulunan Yusuf Akbaba, (57) ileri derecede diyabet, yüksek tansiyon ve kalp hastası olup, bu hastalıklarına bağlı ciddi görme kaybı yaşadığını paylaşan Acettin, Akbaba'nın iyileşmeyen yaraları nedeniyle ayaklarının üzerine basamamakta ve zorlukla yürüdüğünü söyledi. Akbaba'nın hastalıkları nedeniyle gelişen acil durumlarda çoğunlukla hastaneye götürülmediğini vurgulayan Acettin, hastaneye götürüldüğü durumlarda ise reçete edilen ilaçlarının verilmemesi ve uzun sürelerle tek başına karantina uygulamasına maruz bırakıldığını ifade etti.

Semanur Kaya ve Deniz Orak'ın cenazelerinin yıkanmasına izin verilmedi

HABER MERKEZİ- Mardin'in Nusaybin ilçesindeki bombardımanda ölümsüzleşen HPG'li gerillaları teşhis için morga giren ailelerden ikisi cenazeleri teşhis etti. Cenazelerden ikisinin Deniz Orak (Hıra) ve Semanur Kaya'ya (Mesken) ait olduğu aileleri tarafından belirlendi.

Orak ve Kaya'nın ailesi ise sabah saatlerinde geldikleri Mardin Devlet Hastanesi'nde işlemleri bitmesine

rağmen gece saatlerine kadar cenazelerini teslim alamadı. Aileye cenazelerin saat 21.00'den sonra teslim edileceği söylendi. Bunun üzerine aile hastanede beklemeye başladı. Gece saatlerinde aileler, cenazelerinin yıkandıktan sonra teslim edilmesini istedi. Ancak morg yetkilileri, polislerin engellemesi nedeniyle cenazeleri yıkamadı. Polisler ailenin cenazeyi kendilerinin yıkamasına da izin vermedi. Kayyum yönetimindeki Mardin Büyükşehir Belediyesi de ailelere cenaze aracı vermezken, aileler temin ettikleri özel cenaze araçlarıyla cenazeleri teslim aldı.

Ailesi tarafından teslim alınan Deniz Orak'ın (Hıra) cenazesi defnedilmek üzere Artuklu ilçesine bağlı Kurika Çeto (Aytepe) Mahallesi'ne götürüldü. Cenaze burada jandarma ablukası altında defnedildi. Semanur Kaya'nın cenazesi ise Nusaybin ilçe merkezinde bulunan Mohris Mezarlığı'na götürüldü. Polisler tarafından abluka altına alınan mezarlıkta sadece Kaya'nın ailesinin defin işlemine katılmaya katılmaya izin verildi.

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği

Ataşehir Şube Seçimlerine Dair

Alevi örgütleri uzun süredir Alevilerin hak mücadelesinden ve demokratik mütevazılıktan uzaklaştı. Bundan dolayı, yaşanan saldırılar ve günün ihtiyaçlarına cevap olamadılar; örgütsel daralmalar sonucu sadece söylemde bulunup pratik alanda iş yapamadılar. Yani sorunların çözümünü sadece yazılı açıklamalarla geçtirdiler. Örgütler ise kendi içlerinde anti-demokratik uygulamalarla süreci sürdürdüler. Yaşanan bu süreç nedeniyle Alevilere yönelik asimilasyon saldırısı bizzat Alevi kurumları eliyle yayıldı. Bu durum Alevi kurumlarının tamamını sardığı gibi demokratik Alevi hareketini de sarmaladı.

Siyasi iktidarın Alevilere dair uyguladığı saldırı politikaları, düne kadar daha temkinli şekilde uygulanırken bugün açıktan tüm Alevi kurumlarını hedef almakta. "Devlet Alevisi" modeline yani asimilasyon hedefine bugün daha çabuk ulaşılmak istenmekte. Bu nedenle durum sadece genel politik saldırılarla ifade edilemez, bunların açıklığı, yöneldiği noktalar ve şiddeti de önemlidir. Siyasi iktidar, asimilasyon politikalarını bizzat Aleviler eliyle kurumsallaştırarak amaca ulaşmak istemektedir. Bu durumu elbette sadece bugünle tarif edemeyiz. Alevilere yönelik; Cumhuriyet dönemi ile başlayan ancak son yirmi yıllık AKP hükümetleri döneminde artan baskı, gözaltı ve şiddet ortamında istenilen ve yeteri kadar alternatif olamayan Alevi kurumları, temel taleplerinden de uzaklaştırılmak için yerellere sıkıştırılmakta. Alevi kurumlar, yerelerde lokal sorunlarla ilişkilendirilerek Aleviliği buldukları yerlerin ihtiyaçlarına göre (inşaat ve diğer ihtiyaçlar göre belirleyen) belirleyecek duruma getirilmekte. Siyasi olarak bu noktaya doğru itilen Alevi kurumları, temel varlık nedenleri olan kimlik inşa süreçlerinden uzaklaştırılmakta. Böylesi bir dönemde Pir Sultan Abdal Kültür Derneklerinde genel kurullar yapılmaktadır.

Süreç bu kadar önemliken, derneklerin genel kurullarını yaparken buna

dair hazırlığımızın ve ihtiyaçlara cevap olma yönündeki çabamızın da yetersiz olduğu gerçeğini belirtelim. Genel kurullarda demokratik muhtevalarından uzak sadece seçimleri kazanmaya kilitlenmiş süreçler yaşanmaktadır.

Dernekler iki yıl önce genel kurulunu yaptıktan sonra merkezi genel kurul pandemi gerekçesiyle yapılmadı. Böylelikle pandemi nedeniyle der-

neklerde ortaya çıkan enerji örgütlenememişti. Bu enerji daha çok iç tartışmalarla boşa harcandı. Genel yönetim kurulu, süreci örgütleyemediği için yaşanan süreç anlaşılamadı, örgütün ortak fikriyatı oluşmadı. Bu iki yıl boyunca böyle devam etti ve bugüne geldi. Bugün de bu yaklaşımın devamı olarak derneklerde genel kurullar yapılmamaktadır. Bu nedenle genel kurullarda gelecek sürece dair hiçbir organizasyon ve politika belirlenmemekte, sadece seçimlere kilitlenmiş bir süreç yaşanmaktadır. Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Ataşehir Şube seçimleri de böylesi bir sürecin içinde genel kurulunu gerçekleştirdi. Doğal olarak yaşanan bu olumsuzluklardan da etkilenmiştir ancak tüm bu olumsuzluklar ve eksiklikler görülmek üzere kongre örgütlenmiştir.

Yönetim kurulu, genel kuruldan iki ay önce karar alarak tartışma sürecini başlatmıştır. Burada hedeflenen de üyeler ile sürecin ihtiyaçlarını karşılayan politikaları oluşturmaktır. Daha

demokratik bir iç işleyişin oluşması amaçlandı. Örneğin; genel kurul öncesi kurulan genel kurul hazırlık meclisi ile yapılan tartışmalarda, üye listeleri panolara asıldı. Bunların herkes tarafından kontrol edilmesinin imkanı sağlandı. Genel kurul ile üyelerden oluşan genel kurul hazırlık meclisinin sürece nasıl hazırlanacağı yönündeki tartışmaları, sürecin daha verimli örgütlenmesine önemli katkılar sundu.

Bu yeni planlamaların da yapılmasını sağladı. Bunun için dernek üyeleri-mizle dört toplantı yapıldı.

Pandemi, imkanları kısmen daraltsa da genel kurul önemli bir karşılık buldu, üyeler sürece katkı sundu. Bölgede bulunan yerel derneklerde yapılan tartışmalar sürece olumlu katkılar sundu. Dernekler ile süreci tartışırken bu derneklerin sürece uygun gördükleri kişiler demokratik olarak ele alındı. Derneklerin aday olarak yönetimde yer almasına yönelik önermelerine doğrudan demokratik kurullar işletildi. Bu hemen hemen tüm derneklerde yapıldı.

Yöneticiler ve üyelerden oluşan ekipler, bizzat üyelerin evlerine giderek, faaliyet raporu vererek sürece dahil edilmeleri için çağrı yaptı. Böylelikle Aleviler ile örgütleri arasındaki zayıflayan bağın kurulması sağlandı. Bununla birlikte üyenin genel kurula gelmesi de sağladı. Buna ayrıca üyelerin telefonlarla aranarak bir yandan genel kurula destek olmaları diğer

yandan sürece katkı sunmalarının istenmesi, genel kurul sürecine daha fazla katılımı sağladı. Diğer yandan derneğin genel kurul sürecinde, demokratik tüm kurulların işlemesi için tüm üyeler bilgilendirildi. "Pir Sultan örgütlerinde nasıl bir yönetim olmalı?" tartışması PSAKD Ataşehir Şube içinde de tartışmalı bir süreç yaşattı.

Genel kurullar deyince akla kimin yönetici olacağı gelmekte ve bu biçimde ifade edilmektedir. Bizler bu yaklaşımın derneklerde geline krizin nedenlerinden birini oluşturduğunu düşündük. Bu nedenle derneğin öncelikle nasıl yönetilmesi gerektiğini netleştirmeyi ve buna uygun bir yönetimin de bu tartışmadan çıkarılmasını hedefledik. Üstelik bu kurullarda sadece seçimlerde, listelerde bulunarak yönetmek yerine hizmet edenlerin yöneteceği bir yaklaşımın daha doğru olacağını aktararak süreci sürdürdük. Genel kurulda seçimlere dair ise temel olarak üyelere dayandık. Üyelerle ilişkisi bulunan tüm kişilerin sürece dahil edilmesi ve sürece katkı sunmaları sağlandı. Bu yapılırken bunu denetleyen mekanizmalar yaratıldı. Böylece yaşanacak eksikliklere zamanında müdahale edildi. Genel kurul listesi öncesi tüm önermeler havuzda toplanarak seçim öncesi seçim listesi yapıldı, genel meclisin onayı alındı. Tüm bu hazırlıklara rağmen genel kurul gününün verimli geçmediğini söylemeliyiz. Sürecin bu kadar etkili kullanılmasına rağmen salonda, divan ve genel kurulda sürecin ihtiyaçlarına uygun mesajlar verilemedi, tartışmalar zayıf kaldı. Bu bakımdan önemli bir eksikliği ifade etmek gerekiyor.

Genel kurulda yapılan seçimlerin de ortaya çıkardığı sonuç, yukarıda bahsini ettiğimiz çalışma biçiminin dernek üyeleri tarafından kabul görmesi oldu. Bu aynı zamanda "Demokratik kitle örgütlerinde nasıl çalışılmalıdır?" sorusunun da yanıtını da içerdi. Genel kurul sürecinde, çoğunlukla ifade ettiğimiz ama her zaman hayata geçiremediğimiz bu çalışma biçiminin hayata geçirildiğini söyleyebiliriz.

Değişen Koşullar ve AKP Döneminin Yaklaşan Sonu-II

Bugüne gelindiğinde ise AKP'yi iktidara getiren koşulların ortadan kalktığını söyleyebiliriz. Koşullar değişmiştir. AKP daha önce başarı ile yerine getirdiği görevlerde dahi başarısızdır. AKP'nin değişen koşullara uygun donanımı yoktur. İşbirlikçiliği çok istese de yeni sürece uygun donanım ve yetenekten yoksundur.

Her şeyden önce AKP artık inandırıcılığını kaybetmiş ve toplumsal rızayı üretememektedir. Esasında AKP'nin kaybı, özellikle Gezi Direnişi ile görünür olmuştu. Gezi'nin ardından toplumun önemli bir kesimi sisteme karşı daha çok itiraz etmeye, sokaklara çıkmaya başlamıştı. AKP bu itirazları yoğun bir şiddetle bastırabilmişti. Ne var ki AKP yakın bir döneme kadar özellikle muhafazakâr kesimin rızasını almayı esasta başarıyordu. Ancak AKP artık bu kesim üzerindeki inandırıcılığını da kaybetmektedir. Yolsuzlukların üç-beş maaşlı bürokratlarla, "pudra şekeri" vakalarıyla görünür hale gelen çürümenin zirve yapması nedeniyle AKP'nin dini söylemleri-demagogileri de etkisini kaybetmiştir. Zaten bir süredir ülkeyi kasıp kavuran ekonomik kriz halkın daha çok yoksullaşmasına, sefaletin büyümesine yol açmıştır. Enflasyon artarken alım gücü düşmüş art arda gelen zamlarla en temel gıda ürünleri dahi lüks haline gelmiştir. Fahiş zamlarla önemli bir kesim temel ihtiyaçlarını bile gideremeyecek duruma sokulmuştur. İnsanlar geçinemediği için intihar ederken, çöpte yiyecek arayan, pazarda çürük sebze-meyve toplayan insan görüntüleri her gün basında, sosyal medyada görünür olmaya başlamıştır. Dolayısıyla bu yoksullaşma muhafazakâr kesimlerde dahil en geniş halk kitlelerinin sisteme yönelik öfkesini büyütmektedir. Artık inandırıcılığını hepten kaybetmiş olan AKP, dini söylemlerle-hamasetle artan sömürünün, yoksulluğun üzerini kapatamamakta muhafazakâr kesimlerin dahi rızasını üretememektedir. İşte rıza üretemediği içindir ki tepkileri bastırmak adına halka karşı daha çok şiddet uygulamak, faşist baskıları ar-

tırmak durumunda kalmıştır. En ufak bir hak talebinin, kitle eyleminin dahi üzerine binlerce polisle gidilmektedir. Sosyal medyada, sokakta en küçük bir eleştiri hatta yakınma bile gözaltı ve tutuklama nedeni olabilmektedir. Baskının tırmandırılması halkın sisteme yönelik öfkesini artırmaktan başka bir işe yaramamaktadır. Halkın artan hoşnutsuzluğu her an sokağa taşma ve düzeni sarsma potansiyelini bağrında taşımaktadır. Burjuva muhalefet bile bundan korkmakta ve onun önünü kesmek için çeşitli söylemler geliştirmektedir.

Yukarıda da vurguladığımız gibi hâkim sınıflar ve emperyalistler sömürüyü artırırken toplumun rızasını üretmeye büyük önem verirler. Zira rızasının üretilmediği, salt baskıyla, şiddetle düzenin sürdürülebildiği koşullarda sistemin "bekasının-güvenliğinin" de tehlikede olduğunu bilirler. Bu sebeple AKP'nin artık rıza üretememesi, sistemi aklayamaması hâkim sınıflar ve emperyalistler tarafından büyük bir sorun olarak görülmektedir. Çıplak şiddet, karşı şiddetin hızla örgütlenmesine zemin hazırlar. Devletin ideolojik aygıtları güçsüzdür artık. Sistemin temel ideolojik söylemi; adalet, hukukunun herkese eşit uygulandığı yalandır. Yine eğitime herkesin eşit ulaşımı vb. yalandır. AKP, geline aşamada burjuva devletin ideolojik söylemlerini yerine getiremiyor. Bu bir bütün sisteme güveni sarsıyor.

Diğer yandan emperyalistlerin, başta da ABD'nin küresel stratejileri değişmeye başlamıştır. Yukarıda da vurguladığımız gibi AKP, BOP'un bir ürünü olarak Türkiye'de iktidara taşınmıştı. ABD bu proje kapsamında TC'ye önemli bir rol biçmişti ve bu rolü yerine getirebilecek en uygun ekibin AKP'de olduğunu düşünmüştü. Ancak bugün gelinen aşamada emperyalistler arası güçler dengesinin değişmeye başlaması nedeniyle ABD açısından Ortadoğu bölgesi öncelik olmaktan çıkmış, BOP ve "ılımlı İslam projesi" rafa kaldırılmış durumdadır. ABD Ortadoğu'yu hedef tahtasına oturttuğu

BOP saldırısını devreye koyduğu dönemde rakipsiz olduğunu düşünüyordu. Ancak özellikle 2008 krizinin ardından ABD güç kaybetmeye, Rusya ve Çin ise her alanda güçlerini tahkim etmeye başladı. Özellikle Çin ekonomik alanda bugün ABD'yi yakalayacak bir seviyeye ulaştı. Afrika'dan Latin Amerika'ya kadar dünyanın dört bir yanında ABD'nin karşısına güçlü bir rakip olarak çıktı. Rusya da askeri ve siyasi manevralarla, D. Avrupa, Kafkaslar, Orta Asya ve Ortadoğu'daki etkisini yeniden güçlendirdi. Bu sebeple küresel hegemonyasını yeniden tesis etmek isteyen ABD, bugün stratejisinin odak noktasında Rusya ve Çin'i almak zorunda kalmıştır. ABD'nin bugünkü temel amacı Rusya ve Çin'i çevreleyerek etki alanlarının genişlemesini önlemek hatta mümkünse geriletmektir. Bu doğrultuda ABD güçlerini Rusya ve Çin'in çevresinde (Asya-Pasifik, Doğu Avrupa ve Karadeniz'de) yoğunlaştırmaya başlamıştır. Haliyle ABD, Çin ve Rusya'ya odaklanmışken, Ortadoğu'ya eskisi kadar enerji ayırmayı düşünmemektedir. Bu sebeple zaten Esad rejiminin çökertilememesinin ardından başarısızlığa uğrayan ve rafa kaldırılan BOP'u artık hepten rafa kaldırmıştır. BOP'un rafa kaldırılması, Ortadoğu'nun öncelik olmaktan çıkması bile başlı başına, AKP'nin ABD nazarındaki önemini kaybetmesine yol açmıştır.

ABD müttefikleri ve uşaklarından yeni dönemin koşullarına ve stratejilerine uygun bir konum almalarını istemektedir. Bu doğrultuda müttefik ve uşaklarından, Çin ve Rusya'ya karşı cephe almalarını ve bu güçlerin çevrelenmesine, baskılanmasına aktif bir şekilde katılmalarını beklemektedir. Bu çerçevede TC'ye Karadeniz'de Kafkaslar ve D. Avrupa'da Rusya'ya karşı NATO'nun sürdürdüğü faaliyetlere destek olma misyonunu biçmiştir. Ne var ki AKP, yeni dönemin koşullarına uyum sağlayamamaktadır. Zira AKP'nin akli hâlâ Ortadoğu'da ve BOP'ta kalmış durumda. AKP, BOP'un eşbaşkanlığına atandığı ilk dönemde, ABD'nin desteği ile bölgenin lider gücü olma hülyalarına kapılmıştı. Bu

sebeple BOP'un başarılı olması için elinden geleni yapmıştı. O kadar ki ABD, Suriye'de Esad rejimini devirmekten vazgeçip BOP'u rafa kaldırdıktan sonra dahi AKP, BOP'ta ısrar etmiş, ABD'yi de buna ikna edebileceğini düşünmüştü. Bu doğrultuda ABD'nin gözden çıkarttığı Müslüman Kardeşlerle ilişkilerini sürdürmüştü, Esad'ı devirmeye dönük faaliyetlerine devam etmişti. Bu ısrar ters teperek ABD ile ilişkilerin gerilmesine ve Ortadoğu'dan dışlanmasına yol açmıştı. Bunun üzerine AKP, başta Suriye olmak üzere Ortadoğu'da kendine bir miktar da olsa alan açabilmişti. Özellikle Rusya'nın onayıyla Rojava'da bazı alanları işgal edebilmişti. Bugün de Rusya ve ABD arasında sözde "denge" (gerçekte şantaj ve kendini pazarlama) politikasını sürdürerek emperyalistler arasında Ortadoğu'da süren paylaşım mücadelesinden faydalanabileceğini, elde ettiği kimi kazanımları koruyabileceğini düşünüyor. Yine de KUH'un Rojava'da statü elde etmesini önlemek adına da AKP (ittifak güçleri MHP ve Perinçek'in de zorlamasıyla) özellikle Suriye'deki varlığını korumaya hatta büyütmeye çalışıyor. Suriye'de, hatta bir bütün Ortadoğu'da var olabilmek için de Rusya'ya tavizler vermeye devam ediyor. Onunla ilişkilerini korumaya çalışıyor. Tüm bu faktörler ABD'nin yeni dönemde TC'den beklediği Rusya'ya karşı açık cephe alma Karadeniz'de, D. Avrupa'da NATO'nun vurucu gücü olma görevlerini AKP'nin yerine getirmesini olanaksız kılıyor. Zira AKP biliyor ki Rusya'ya karşı açıktan cephe alırsa Suriye'deki varlığını koruması imkânsız hale gelecektir. Bu da her ne olursa olsun Rojava ve KUH'a yönelik saldırganlığın sürmesini isteyen MHP ve Perinçek taifesi ile AKP'nin kurduğu ittifakı tehlikeye atacaktır. Bu sebeple de AKP, ABD'nin ondan beklediği adımları bir türlü atamamaktadır. Ancak ABD'yi de cepheden karşısına almamak adına Karadeniz'de, Ukrayna'da Rusya'ya karşı (Ukrayna'ya SİHA satmak gibi) birtakım hamleleri de yapmaya çalışıyor. Hatta "Kara-ğ'da, Libya'da, İdlid'de Batı adına

Rusya'yı dengeleyen biziz" diyerek ABD'yi idare edebileceğini düşünüyor. Elbette bu "kurnazlık" bir işe yaramamakta, ABD bu şantaj siyasetini kabul etmemektedir. ABD'nin AKP'ye "Ortadoğu'yu bırak, Rusya'ya karşı cephe al" şeklindeki dayatması sürmektedir. Özellikle Biden'ın başkanlığa gelmesinin ardından ABD'nin bu yöndeki baskısı artmıştır. AKP kasaba politikacıları gibi günü kurtarmaya çalışırken gelişmenin bir aşamasında sözlerini yerine getiremediği gibi herkese mavi boncuk dağıtmanın da sonu geliyor. Olan emekçi halka oluyor. Verilen sözlerin bedelini emperyalistler fazlasıyla almaktadır. Yarı-sömürge politikacıların hazin sonu ile karşı karşıyayız.

Burada altını çizmek gerekir ki yalnızca ABD ve AB değil hâkim sınıflar da AKP'nin yürüttüğü dış politikadan ziyadesiyle rahatsız olmaya başlamıştır. Zira Türk komprador burjuvazisinin çok büyük bir kesiminin çıkarları ABD ve AB'li tekellerle iç içe geçmiştir. Birçok komprador bu tekellerin ülkedeki acentesi konumundadır. Dolayısıyla ABD ve AB'li emperyalistlerle ilişkilerin gerilmesi komprador burjuvazinin de çıkarlarını zedelemektedir. Haliyle kompradorlar, AKP'den bir an önce ABD ve AB ile ilişkileri yeniden toparlamasını beklemektedir. Ayrıca AKP'nin ihvancı-yayılmacı politikası Ortadoğu'da İsrail, Mısır, Irak, S. Arabistan ve BAE gibi birçok devletle salt siyasi değil, ticari ve ekonomik ilişkilerin de bozulmasına yol açmıştır. Bu durum Ortadoğu ile ticaret yapan birçok kompradorun pazarını kaybetmesine yol açmıştır. Haliyle komprador burjuvazi bölge ülkeleriyle de ilişkilerin düzeltilmesini istiyor. AKP'de son dönemde bu yönde adımlar atıp Mısır, İsrail gibi devletlerle perde arkasında görüşmeler yürütse de bu aktörlerce güvenilmez olarak bulunduğu için bir türlü istediği sonuçları alamamıştır. Dolayısıyla hâkim sınıflar da artık anlamıştır ki AKP hükümette kaldığı sürece Ortadoğu'da ki pazarların yeniden kazanması mümkün olmayacaktır.

AKP döneminde özellikle son 3-4 yıllık süreçte TC, KUH'a karşı oldukça geniş bir cephede savaş yürütmeye başlamıştır. "Önleyici Savaş" adı altında Irak ve Suriye'de yeni alanları istila edip, buralara üsler kurmaktadır. Hâkim sınıfların KUH'un ezilmesine elbette itirazı yoktur. Ancak özellikle ekonomik kriz koşullarında bu savaşın maliyeti hâkim sınıflar için taşınması zor bir yük haline gelmiştir. Hâkim sınıflar devletin halktan gasp ettiği kaynakları en azından bu kriz döneminde savaşa değil daha çok kendisine peşkeş çekilmesini istiyor.

Tam da bu sebeple Kürtlerin bir dönem daha "barış ve çözüm" söylemleri ile aldatılarak, pasifleştirilmesini istiyor. Ancak Kürt meselesinde MHP çizgisine gelmiş olan açık bir ırkçı-şoven dil kullanan, 20 yıllık iktidar döneminde halk düşmanı karakteri iyice teşhir olmuş AKP'nin bu görevi de yerine getiremeyeceği açıktır. Kürtleri kandırma, onlar için "inandırıcı" olma durumunu da hepten kaybetmiştir. KUH'la savaş, hâkim sınıflara öğretmiştir ki salt savaşla bu sorunu bitirmek olanaklı değildir. Onun yanında "barışçı" adımlara da ihtiyaç vardır. AKP gelinen aşamada bunu yapma yeteneğini yitirmiştir.

Son olarak, bugün hem dünyada sert bir ekonomik kriz yaşanmaktadır. Bu krizin Türkiye'deki yansıması yarı sömürge yarı feodal niteliğinden ötürü halihazırda bile hemen her kesimi ürkütecek düzeydedir. AKP bu krizi halkın sırtına yıkarak aşabilecek politikalar-projeler üretme "becerisini" göstermek çabasıdadır. Oysa dünya çapındaki bu kriz karşısında hiçbir şansı kalmamıştır. Krizin sürmesinin ve etkisini büyütmesinin önüne geçilemiyor. Krizin aşılabilmesi, kâr oranları bir miktar düşen uşakların da tepkisini çekiyor. Ayrıca AKP iktidara geldiği ilk dönemde hâkim sınıf fraksiyonlarının bütünüün çıkarlarını aynı oranda takip ediyor, hepsinin kâr oranlarını arttırmasının sağlıyordu. Halktan gasp edilen değerlerin peşkeş çekilmesinden hâkim sınıf kliklerinin bütünü bir şekilde "paylarını" alıyordu. Nitekim bu durum sermaye sınıflarının bütünüün yıllar boyunca AKP'nin arkasında blok olarak durmalarına yol açmıştı. Bugün ise krizle birlikte pasta küçüldükçe, AKP öncesinin aksine dar bir komprador burjuva ve toprak ağası grubun çıkarlarını öncelemeye başladı. Nitekim tüm "kamu" ihalelerinin "beşli çete" denilen müteahhit grubuna verildiği görülüyor. Burjuva devlet ve hükümet ilişkisine ters olan bu durum AKP'nin dar bir grup dışında peşkeşten, rant dağıtımından yeteri kadar pay alamadığını düşünen hâkim burjuva kliklerinin desteğini kaybetmesine yol açmıştır. Büyük komprador-bürokrat burjuvaların çatı örgütü olan TÜSİAD'ın son dönemde AKP'ye karşı yaptığı çıkışlar bu durumu net bir şekilde gösteriyor. Özcesi AKP kendi bindiği dalı bizzat kendi eliyle kesiyor. Ayrıca, emperyalist-kapitalist sistemin yaşadığı kriz salt ekonomi ile sınırlı değil, ideolojik hegemonya kurma krizi de yaşıyor. Yani burjuva değerler teşhir olmuştur. Dünya genelinde "adalet", "hukukun üstünlüğü", "bireyin kutsiyeti" sorgulanıyor. AKP ise bu aşınmayı düzeltmek bir tarafa uygulamaları ile daha da boyutlandırıyor.

Yani sürecin ruhuna ters uygulamalar sergilemektedir. Nihayetinde tüm bu faktörlerin bir araya gelişi emperyalistlerin ve komprador burjuvazinin, AKP'yi gözden çıkarmasına yol açmıştır. Biden'ın, RTE'yi muhatap olarak kabul edip onunla doğru düzgün görüşmemesi, D. Akdeniz'de Yunanistan'ı açıktan desteklemeye başlaması, TÜSİAD'ın çıkışları vs. AKP'nin gidişinin hazırlandığını gösteriyor. Özellikle, RTE şovenizm pompalayıp ekonomik krizi örtmek ve tabanını konsolide etmek adına son günlerde Rojava'ya yeni bir operasyon gerçekleştirme arayışına girmişti. Bunun yapabilmek içinde ABD ve Rusya'ya her türlü tavizi vermeye hazır. Ancak Biden yönetimi, RTE'yi güçlendirme amacı güden böyle bir operasyona izin vermeyeceğini açıkça söyleyerek AKP'yi kesin olarak gözden çıkarttığını da bir kez daha göstermiş oldu. RTE her ne kadar gitmemekte dirense de emperyalistlerin ve uşakların desteğini kaybetmesi eninde sonunda iktidarı da kaybedeceği anlamına geliyor. Emperyalistler ve hâkim sınıflar yeni dönemin görevlerine adapte olacak bir ekibi hükümete taşımaya hazırlanıyor. CHP ve taifesi de bu görevleri yerine getirebilecek donanıma sahip olduklarını emperyalistlere ispatlamak için elinden geleni yapıyor. Örneğin Kılıçdaroğlu'nun Kürt sorununa ilişkin çıkışları bu çabanın bir ürünüdür. Emperyalistler ve uşakları bir dönem daha "barış-çözüm" söylemleri ile oyalayabilecek bir ekip ararken, CHP "bunu ben yapabilirim, beni destekleyin" diyor. Yine emperyalistler ve hâkim sınıflar yeni sömürü politikalarını devreye koyabilecek ama aynı zamanda halkı aldatıp rızasını üretebilecek dış politikayı NATO ve ABD ile tam uyumlu hale getirebilecek bir ekip isterken, CHP bu görevlerinde hepsine talip olduğunu açıkça söylüyor.

Kuşkusuz daha önce yaptıkları gibi egemenler yaşanacak bir hükümet değişimini halka büyük bir dönüşüm hatta devrimmiş gibi sunmaya çalışacaktır. Her türlü hükümet değişiminde hâkim sınıflar yaşanan tüm sorunların hükümetten gidenlerin sırtına yıkıp, yeni hükümeti de kitlelere sözde bir "umut" gibi sunarak, sistemi aklamayı hedeflerler. AKP'nin ilk iktidara geldiği dönemde de bu yapılmıştı. Şimdi de AKP'yi gönderirken aynı şeyi yapmaya çalışacaklardır. Böylece gelen hükümet yeni saldırı ve sömürü politikalarını ciddi bir direnç ile karşılaşmadan hayata geçirebilecektir. Bu noktada devrimcilerin uyanık olması, egemenlerin bu oyununu bozması gerekmektedir. Hükümet değişiminin, halkın hiçbir sorununu çözmede, şimdiye kadar da çözmediği

halka iyice anlatıp, çözümün devrimde yani sistemin yıkılmasında olduğu her fırsatta vurgulanmalıdır.

Sonuç olarak; AKP'yi iktidara getiren dinamikler yok olmuştur. Özetlersek;

*Dünya emperyalist-kapitalist sistem derin bir kriz içine girmiştir. Bu kriz ekonomik-siyasi ve ideolojiktir.

*Emperyalist-kapitalistler arasında çelişkiler ve mücadele alan ve öncelikleri değişmiştir.

*Emperyalizm ve yarı-sömürge ilişkilerinde ciddi farklılaşmalar olmuştur.

*ABD emperyalizmi diğer emperyalistler ve yarı-sömürgeler üzerinde hegemonya kurmakta zorlanmaktadır.

*BOP ve İlimli İslam Projesi rafa kaldırılmıştır.

*Neoliberal sermaye birikim politikaları tıkanmış ve kriz yaşanmaktadır. Pandemi krizi derinleştirilmiştir.

*Türkiye'de krize paralel rant pastası küçülmüş, buna paralel hâkim sınıfların fraksiyonları arasındaki mücadele kızışmıştır. Bu durumda AKP tüm fraksiyonların çıkarlarını koruyamaz olmuştur. Dayandığı taban ciddi derecede daralmıştır. AKP'yi güçten düşüren önemli bir etmen de budur.

*Türkiye'de uzun süredir devam eden kriz halkta yeni bir bilinç oluşturmuştur. Bu bilinç karşı AKP yönetme becerisini kaybetmiştir. Kaldı ki halkın kendiliğinden oluşan bu bilinci tamamen AKP karşıtıdır ve artık bundan dolayı AKP'nin söylemleri kitlelerde yankı bulamamaktadır. Tehlike, bu bilincin düzen içinde eritilmesidir. Bu anlamı ile gelişen süreçte esas tehlike hâkim sınıfların diğer kliğinden gelmektedir.

*Kürt sorunu uluslararası bir sorun olarak güncel olmayı sürdürmektedir. AKP bu sorunu hâkim sınıflar adına yönetememektedir. Sürdürülebilir "çözümler" üretememektedir.

*20 yıldır toplumsal yapıda ciddi değişimler olmuştur. AKP'nin iktidara geldiği zamanki toplumsal gerçeklikten farklı bir toplumsal gerçeklik olmuştur. AKP bunu okuyamamaktadır.

Özcesi dünya ve özelde Türkiye 20 yıl önceki halinde değildir. AKP Türkiye'nin siyasi çöplüğüne atılma sürecindedir.

Burjuva cephede değişimin yönü, verili koşulda böyle gözükmektedir. Komünistler değişimin yönüne göre pozisyon aldıklarında ciddi gelişme dinamikleri yakalayacaklardır. Tüm veriler kopacak fırtınanın habercisidir. Buna hazır olmak elzemdir.

Kriz ve Yoks

365 GÜN MÜCADELE

Kriz ve direnişlerle dolu 2021 yılını geride bırakarak 2022 yılına giriyoruz. Dünya genelinde ekonomik, siyasal ve ekolojik krizler derinleşirken emperyalist-kapitalist sistem bu sorunlara çözüm üretmekten uzak bir halde daha fazla saldırganlaştı.

Covid-19 salgınıyla geçen 2 yılda emperyalist-kapitalist sistem daha fazla teşhir olurken belli bölgeler-

yaşanan Kongre binası baskını bir süre dünya gündemini meşgul etti. Başkanlık seçimlerini kaybeden Donald Trump seçimlere hile karıştırıldığı iddialarını 2021 yılı başına kadar sürdürürken taraftarları da 6 Ocak'ta başkent Washington DC'de düzenlenen bir gösteri sonrası Kongre binasına yürüyerek zorla içeriye girdi. Trump olayların büyümesi sonrası taraftarlarına "eve dön" çağrısında bulundu.

vermek istiyor çünkü Kremlin için tek tek ülkeleri sindirmek daha kolay" demeci veren Biden, Rusya'ya Ukrayna üzerinden gözdağı vermeyi sürdürüyor.

2021 yılında ABD'nin önemli gündemlerinden birisi Afganistan'dan çekilmek oldu. 20 yıllık Afganistan işgaline Taliban'ın direnişi nedeniyle son vermek zorunda kalan ABD, yönetimi Taliban'a teslim etti.

Taliban'ın başkent Kabil'i ele geçirmesinin ardından ABD 120 bin kişiyi Afganistan'dan tahliye etti. NATO gücü olarak Afganistan'da bulunan TC ordusu da askerlerini çeken ülkeler arasında yer aldı. Taliban, ABD'nin çekilmesinin ardından Çin'e göz kırparak ilk ekonomik ve siyasal ilişkilerini Çin ile gerçekleştirdi.

2021 yılında emperyalistler güçlerini Ortadoğu'dan Asya-Pasifik ve Doğu Avrupa'ya kaydırmaya başladı. ABD başta 6. Filosu olmak üzere birçok savaş gemisini Karadeniz'e konuşlandırırken, Yunanistan Dedeoğaç ve Ukrayna'ya binlerce zırhlıdan oluşan "küçük ordular" yığıldı. Ve bu süreçte Yunanistan ve Ukrayna ordularına yüzlerce zırhlı araç ve askeri teçhizat hibe etti. ABD'nin bu hamlelerine karşı Rusya da Kırım'a, Ukrayna sınırına on binlerce asker yığıldı. Sık sık her türlü senaryoya hazır olduklarını belirten Rusya, Uk-

rayna üzerinden NATO ve ABD'ye gözdağı veriyor.

Emperyalist gerilimin diğer ayağı da iki olay özgülünde Asya-Pasifik'te yaşandı. Tayvan'ı bir parçası olarak gören Çin'in sık sık Tayvan Boğazı'nda askeri tatbikat düzenlemesi, Tayvan hava sahasına savaş uçaklarını sokması ABD ile gerilimin artmasına neden oldu. Tayvan Savunma Bakanı "2025'e kadar Çin Tayvan'ı işgal edebilir." diyerek kaygılı olduklarını belirtilirken, ABD Tayvan'a silah ve mühimmat desteği ile "Tayvan Anlaşması'na bağlıyız." diyor.

Pasifik'te gerilimin diğer adı Avustralya oldu. Nükleer başlıklı denizaltı projesi için Fransa yerine İngiltere ve ABD ile anlaşan Avustralya, bu projeyi Çin'in askeri gücünü artırmaya yönelik hamlelerine karşı bir adım olarak görüyor. Fransa'nın "Arkamızdan hançerlendik." söylemi, Asya-Pasifik'teki etki gücüne vurulan darbenin bir yansımasıydı.

BAŞKAN GONZALO ÖLÜMSÜZLEŞTİ

29 yıldır Peru hapishanelerinde ağır tecrit koşulları altında tutulan Peru Komünist Partisi Başkan Abimeal Guzman ölümsüzleşti. Peru'da devrimci süreci önderlik eden Peru Komünist Partisi'nin lideri Başkan Gonzalo'nun cenazesi teslim edildi ve yakılarak külleri

“2021 yılı tutsaklar açısından tecridin en koyu halinin yaşandığı bir yıl olarak vuku buldu. Tutsakların kazanılmış tüm hakları gasp edildi. Sene başında çıkarılan bir yasayla hapisanelerde gözlem kurulları oluşturuldu.”

de kitle hareketleri yükseldi ve başta Avrupalı emperyalist devletler olmak üzere birçok bölgede "milliyetçilik, şovenizm" gibi gerici düşünceler parlatılarak kitlelerin karşısına çıkarıldı.

Emperyalist rekabetin merkezi Ortadoğu ve Kuzey Afrika'dan Asya-Pasifik'e ve Doğu Avrupa'ya doğru kaydı. Suriye, Irak ve Kuzey Afrika'da yoğunlaşan emperyalist rekabet 2021 yılında Doğu Avrupa'da Ukrayna (NATO-ABD)-Rusya ve Asya-Pasifik'te Tayvan-Çin ile Fransa-Avustralya gerilimine yerini bıraktı.

GERİLİM TIRMANDI, YOKSULLUK BÜYÜDÜ

2021 yılının 6 Ocak'ında ABD'de

Baskın sonrasında Trump'a ilerleyen aylarda davalar açıldı. Trump hakkında da azil süreci ikinci defa açıldı ve dava Cumhuriyetçilerin kontrolündeki Senato'dan döndü.

Başat emperyalist güçlerden ABD'de demokratların adayı Joe Biden Ocak 2021 yılında göreve başladı. Göreve gelir gelmez Çin'e yönelik söylemlerini sertleştiren Biden, Rusya'yı da daha yakın bir "tehdit" olarak gördüğünü belirtti. Sık sık "Çin'le uzun süreli rekabete hazırlanmalıyız." demeçleri veren Biden, ABD-AB ve NATO ittifakının önem arz ettiğini vurguladı.

5 Kasım'da "Putin Avrupa'yı, Avrupa projesini ve NATO ittifakını zayıflatmak istiyor. Transatlantik birliğine ve kararlılığımıza zarar

ulluğa Karşı

E, 365 GÜN DİRENİŞ!

bilinmeyen bir yere atıldı.

Hindistan'da ise Halk Savaşı yürüten Hindistan Komünist Partisi'ne (Maoist) yönelik faşist Hint devleti tarafından "Prahaar-3" operasyonu başlatıldı. Dünyanın dört bir yanında Maoistleri hedef alan bu saldırıya karşı Hindistan'daki halk savaşını sahiplenen kampanyalar başlatıldı.

KADINLAR 2021'DE DE SALDIRILARIN HEDEFİ, DİRENİŞLERİN ÖZNESİ

Kadınların yaşadığı saldırılar 2021'de de boyutlanarak devam etti. 2021'in 334 gününde en az 250 kadın katledildi, 192 kadın şüpheli bir şekilde yaşamını yitirdi, yüzlerce kadın tecavüze ve tacize maruz bırakıldı, on binlerce kadın mobbinge uğradı ve işten atıldı.

Türkiye Kürdistanı'nda ise devlet eliyle "üniformalı fail" saldırıları gerçekleştirildi. Bölgede uyuşturucu, fuhuş ve tecavüz faillerini doğrudan destekleyen devlet failleri değil, mücadele yürüten kadınlara cezalar verdi, tutukladı.

Kadın katilleri cezasızlıkla ödüllendirilirken yaşamlarını savunan kadınlara hapis cezaları verildi. Başvurular, alınmış koruma kararları ve darp raporlarına rağmen "saygın tutum", "iyi hal" ve "tahrik" gibi gerekçelerle kadın katilleri korundu, çocuklarının ve kendi hayatını korumak için öz savunma hakkını kullanan Fikriye Özbek, Melek Hıdır, Şerife Demir ve Binnaz Kırış'ın hukuken meşru müdafaa sayılması gereken eylemini cezalandırdı. Çiğdem Doğan hakkında verilen 15 yıl ceza ve Nevin Yıldırım'a verilen müebbet hapis cezası Yargıtay tarafından onandı.

Öğrencilerin Boğaziçi Üniversitesi'nde düzenlediği ve polis terörüyle karşılaştığı eylemlerde polisün üniversite kapısına kelepçe takması sadece üniversite gençliğinin değil tüm ülkenin gündemi oldu. Boğaziçi'nden yayılan eylemler neticesinde İstanbul'un Sarıyer, Kadıköy ve Beşiktaş ilçelerinde eylem ve etkinlik yasağı ilan edildi. Egemenlerin saldırgan dili ve polis terörü ülkenin dört bir yanında protesto edildi. Boğaziçi eylemlerine dönük polis saldırılarında gözaltına alınanlardan 11'i tutuklandı. 4 aya yayılan eylemlerde toplamda 1000'i aşkın kişi gözaltına alındı, çok sayıda kişiye soruşturma açıldı ve yüzlerce kişi polis terörüne maruz kaldı.

Üniversitelerde yüz yüze eğitimin başlamasının ardından gençlik açısından ortaya çıkan sorunlardan biri de barınma sorunu oldu. Yüz binlerce öğrenci plansız bir şekilde ani bir kararla üniversitelere yüz yüze eğitime çağırıldı. Yeterli devlet yurdunun bulunmaması ve konut fiyatlarının tavan yapmasıyla birlikte binlerce öğrenci sokakta kaldı. İstanbul'da başlayan ve geceleri sokaklarda, parklarda geçen gençlik eylemleri diğer kentlere yayıldı.

Açlık sınırının 2 bin 903 lira olduğu koşullarda Cumhurbaşkanı Erdoğan 650 TL olan KYK bursu için "elinize dilinize dursun" diyerek

gençliğe olan öfkesini kustu. Burjuva-feodal düzenin aşırı kâr hırsı ve sömürü düzeni gençliği geleceksizlik bilinmezine içerisine hapsetmektedir. 2021 yılı da gençliğin bir yandan örgütlü mücadeleye, politikleşmeye sarıldığı bir yandan da umutsuzluk içerisinde yurtdışı hayalleri kurduğu bir yıl olmuştur.

EMEK SÖMÜRÜSÜ KATMERLENDİ

2021 yılında pandeminin de etkisiyle emperyalist tekeller kârlarına kâr katarken emekçiler ölüm sarmalında daha fazla sömürülerek yoksullaştırıldı. En zengin yüzde 5'lik kesimin payı yüzde 62,2 olurken, en zengin yüzde 1'lik kesim servetin yüzde 42,8'ine sahip oldu.

2019'da Türkiye'de en zengin yüzde 10'lik kesimin payı yüzde 70,3, en zengin yüzde 5'lik kesimin payı yüzde 60,6, en zengin yüzde 1'lik kesimin payı yüzde 42,5'ti.

Türkiye'de en fakir yüzde 30'luk kesimin toplam serveti ise ekskiye düştü. Bu, söz konusu kesimin borçlarının servetlerinden yüksek olması anlamına geliyor.

2021 yılında dünya genelindeki milyarderlerin sayısı artarken emekçilerden çaldıkları servetleri de 8 trilyon dolardan 13,1

Kadınların mücadelesi sonucu imzalanan İstanbul Sözleşmesi Tayyip Erdoğan'ın kararıyla 20 Mart günü feshedildi. Sözleşmenin feshedilmesinin ardından kazanılmış haklarına sahip çıkan binlerce kadın ülkenin dört bir yanında sokaklara çıktı. Aynı zamanda 8 Mart ve 25 Kasım gibi tarihsel günlerde de kadınlar sokakları, meydanları doldurmaktan geri durmadı.

GENÇLİĞİN "ÖZERK-DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE" MÜCADELESİ

Ülke gündemi 2021'in ilk günlerinde, 2 Ocak'ta AKP'li Melih Bulu'nun Boğaziçi Üniversitesi'ne kayyum rektör olarak atanmasının haberiyle şekillendi. Boğaziçi Üniversitesi'nde başlayan eylemler ülke geneline yayıldı.

trilyon dolara çıktı.

Türkiye’de ve dünya genelinde de işçi sınıfının kazanılmış haklarına dönük saldırılarda da artış yaşandı. Türkiye’de çalışan nüfusun yarısını ilgilendiren asgari ücret enflasyonla birlikte açlık sınırı altına düşerken işsizlik oranı TÜİK’e göre %11.2, DİSK-Ar’a göre %22.8 olarak belirlendi.

Artan yoksulluk ve emek sömürüsüyle birlikte işçi sınıfı eylemlilikleri de arttı. Amerika kıtasından Avrupa’ya Asya’dan Kuzey Afrika’ya emekçiler gasp edilmek istenen hakları ve iş güvenceleri için alanlara çıktı.

Türkiye’de de pandemide uygulanan göstermelik “işten çıkarma yasağı”na sığınan patronlar yüz binlerce işçiyi ücretsiz izne çıkardı ya da yasaktan muaf olan kod-29 (ahlak ve iyi niyet kurallarına uymayan haller ve benzerleri) denen yasal dayanakla işten attı. Kod-29’la Sinbo fabrikasında işten atılan TOMİS üyesi işçilerin direnişleri 2021’de de devam ederken, SML Etiket fabrikasında da Dev-Tekstil üyesi işçiler kod-29 bahanesiyle işten atıldı. Ücretsiz izin saldırısı da birçok fabrikada uygulamaya konuldu, Çiftçiler Ayakkabı fabrikası işçileri de bu saldırıdan nasiplerine düşeni aldılar. DERİTEKS’in örgütlenme çalışması yürüttüğü fabrikada sendikali işçiler ücretsiz izne çıkarıldı.

Belediye emekçileri de bu süreçte en fazla hak gaspına uğrayan ve baskıya maruz kalan iş kolları arasında yer aldı. Kadıköy, Maltepe, Kartal ve Ataşehir’de belediye emekçilerinin grev süreçleri DİSK’e bağlı Genel-İş Sendikası tarafından, şube yönetimleri, işçi temsilcileri ve işçiler hiçe sayılarak belediyelerle işçilerin talepleri kabul edilmeden anlaşarak sümen altı edilmiştir. Bugün de Belediye İş Sendikası üyesi Bakırköy Belediyesi işçileri, insanca bir yaşam, iş güvencesi ve geriye dönük hakları

için başlattıkları grevin 62. gününü geride bıraktılar.

Özellikle yarı sömürgelerde baş gösteren ekonomik ve siyasi krizlerin faturası emekçilere kesilmek isteniyor. Sürekli olarak “fedakârlık” beklenen emekçiler insanca yaşam için örgütleniyor ve mücadele ediyor.

KÜRT ULUSUNA İMHA, İNKÂR VE KATLİAM POLİTİKALARI

2021 yılında Kürt ulusuna ve Kürt ulusunun kazanımlarına dönük saldırılar boyutlanarak devam etti. 2021’in başlarında Irak Kürdistanı’ndaki gerilla alanlarına dönük işgal politikası hayata geçirildi. Avaşin, Metina ve Zap alanına dönük işgal hareketi TC’nin beklediği gibi olmadı, tam anlamıyla “bataklığa” saplandılar. Bu bölgelerin yanı sıra Şengal ve Rojava’ya dönük tehditler ve hava saldırıları da hiç dozajını düşürmeden devam etti.

Ülke içerisinde ise “Kürt” kelimesine bile tahammül edemeyen egemenler HDP’ye kapatma davasıyla gözdağı vermeye çalıştılar. 1 yıllık süreç içerisinde binlerce HDP’li gözaltına alındı veya tutuklandı.

TUTSAKLAR TECRİT İÇERİSİNDE TECRİDE HAPSEDİLDİ

2021 yılı tutsaklar açısından tecridin en koyu halinin yaşandığı bir yıl olarak vuku buldu. Tutsakların kazanılmış tüm hakları gasp edildi. Sene başında çıkarılan bir yasayla hapisanelerde gözlem kurulları oluşturuldu. Tutsakların infazları hapisane idaresi tarafından oluşturulan gözlem kurullarının insafına bırakıldı. Hapisane idareleri mahkeme yerine geçirildi, tutsaklara ceza içerisinde ceza uygulandı.

Basın İlan Kurumu yasası ile devrimci-muhafız basınının hapisanelere girmesi engellendi. Tutsakların tüm iletişim hakları gasp edildi ya da kısıtlandı. 20 ayı aşkın süredir gasp edilen açık görüş hakkı aralık ayında uygulamaya konuldu fakat o da yarım saatle sınırlandırıldı.

Hapisaneler 2021 yılında adeta bir “ölümüne” dönüştürüldü. Pandemi sürecinde tedavi hakları gasp edilen, pandemiye dair önlem almayan hapisane idareleri ölümlere vesile oldu. Çok sayıda adli ve siyasi tutuklu alınmayan önlemler nedeniyle Covid-19’a yakalandı ve bazıları da yaşamını yitirdi. Sayıları hızla artan ve sağlık durumları kötüleşen hasta tutsaklar da hapisaneler sorununun en acil müdahale edilmesi ve mücadele edilmesi gereken başlığı haline geldi. Sağlıksız koşullarda, tecrit hücrelerinde sağlık durumları kötüleşen tutsaklara tabut tipi ring, kelepçeli muayene, asker

araması dayatıldı ve tedavi hakları gasp edildi.

2021’in son diliminde tedavi hakkı gasp edilen Efrinli hasta tutsak Bangin Muhammed, hapisanede tecavüze ve sistematik işkenceye maruz kalan Garibe Gezer ile Abdurrezak Suyur, Halil Güneş, İlyas Demir, Salih Toğrul ve Vedat Ermen katledildi. Devlet hapisanelere yönelik saldırı politikalarını hak gasplarıyla sürdürürken, tutsaklara yönelik “imha etme” politikasını da hayata geçirmişti.

2022’Yİ Umut ve Dirençle Karşılalım

2021 yılı hak gasplarının, sömürünün ve bunların karşısında kitle hareketlerinin de geliştiği bir yıl oldu. Dünya genelinde kitlelerin emperyalist-kapitalist sisteme olan güvensizliği büyürken, “sol-sosyalist” düşüncelere olan sempati de gelişmiştir. Bu sempati komünist önderliğin olmadığı alanlarda “sol-sosyalist” görünümü reformist-revizyonist anlayışların gelişmesine yol açmış ve bazı yerlerde iktidara dahi gelmişlerdir. (Peru, Şili, Avusturya belediye seçimleri vs.)

Bu kitle hareketlerinin ve emperyalist-kapitalist sisteme olan güvensizliğin artacağı aşikârdır. Önümüzdeki yıl da bizlere düşen görev, kitlelere öncülük görevini üstlenen Komünist Partisinin gelişmesi ve geliştirilmesidir.

Geleceksizliğe Mahkûm Değiliz! İsyanı Kuşan, Geleceği Kazan!

Geniş halk kitlelerinin ve bunun içerisinde halk gençliğinin ağır yoksulluk, geleceksizlik, hak gaspları, faşist saldırı ve baskılarla geçen bir yılını daha geride bırakıyoruz. Bir avuç sömürücü asalağın halkların teri, kanı ve gözyaşları üzerinden yükselttiği emperyalist-kapitalist düzen geride bıraktığımız 2021 yılında da bu niteliğini korudu. Pandemi, krizinin yarattığı ekonomik yıkımın faturası tüm dünyada olduğu gibi coğrafyamızda da emekçilere, yoksul halka kesildi. AKP-MHP faşist bloğunun dümeninde olduğu gemi her yerden su almaya başlamış, mevcut iktidarın emperyalizm ve komprador kapitalizmin ihtiyaçlarını karşılayamadığı açıkça dillendirilir olmuştur.

Olası iktidar değişiminin tartışıldı-

me gelen erken seçim tartışmaları, oluşturulan ittifaklar, seçim hazırlıkları tıkanan ve çürüyen sisteme nefes aldırma, kitlelerin artık mevcut sisteme kalmayan güvenlerini tazeleme, soluklanma olarak sürekli gündemde tutuluyor. Bu gündemle en geniş kitlelerin öfkesi ve isyanı "sandıklara" yönlendiriliyor. Cumhur İttifakının karşısına "çare" olarak "kötünün iyisi" bir seçim ile faşist Millet İttifakı konuluyor. Böylesi bir seçime zorlanan kitleler içerisinde halk gençliğinin "oy potansiyeli" egemenler nezdinde oldukça stratejik bir yerde duruyor. 2000 yılı ve sonrasında doğanları ifade etmek üzere kullanılan 'Z kuşağı'nın 2023'te genel nüfus içindeki oranı da yüzde 12. Bu yaş aralığında 5 milyon 940 bin 916 gencin oyu söz konusu. Eldeki bu veriler hem Cumhur İttifakının hem de diğer faşist blok olan Millet İttifakının deyim yerindeyse halk gençliği üzerinde laboratuvar hassasiyeti ile yaklaşmasına neden oluyor.

Halk gençliğinin yaşadığı çelişkilerden ve sorunlardan, popülist söylemlerle oy devşirmeye dönük bir dizi söylemle karşılaşılıyor bu süreçte. K. Kılıçdağlı Twitter kapak fotoğrafında "Sevgili Gençler! Çok parlak, çok yaratıcı, çok eğlenceli, çok zengin ve çok özgür bir dönem sizi bekliyor!" sözleriyle sesleniyor halk gençliğine. Bunların bir seçim aldatmacası ve halk gençliğinin oyunu kazanmaya dönük hamleler olduğu çok açık. Neden mi? Çünkü halk gençliğinin yaşadığı sorunların kaynağını tek başına AKP-MHP iktidarı oluşturmuyor. Halk gençliği ile gelecek arasına örülen duvar, işsizlik, anti-bilimsel piyasacı eğitim sistemi, üniversitelerdeki YÖK ve kayyumlar sorunu, özgürlüğün ve söz hakkının gaspı vb. bir dizi sorun esasta bir sistem sorununa tekabül ediyor. Bundan kaynaklı ne Millet İttifakı ne de Cumhur İttifakı bu sorunların çözümüne dair bir argüman sunamaz. Seçim ittifaklarından herhangi birinin; "YÖK bir

darbe kurumu olarak üniversitelerin başına dikilen sopalı bir bekçidir, kalDIRACAĞIZ. Özerk-demokratik üniversiteler olacak", "eşit, parasız bilimsel, anadilde eğitim sistemini örgütleyeceğiz" veya "geleceksizlik sorununu çözeceğiz, eşit, özgür ve sömürsüz bir düzeni, gençler için yaratacağız" söylemini dillendirdiğine tanık olmadık, olamayız. Çünkü bu meseleler gençliğin en yakıcı çelişkileri arasındayken aynı zamanda sistem açısından "beka" meselesidir. Bu yüzden coğrafyamızda gençler bu sistemden kaynaklı geçinemediği için intihar ederken onlar "iktidara geldiğimizde playstation oyunlarında vergiyi kaldıracacağız" demekten utanmıyorlar.

Tüm halk gençliğini kuşatan bu karanlık geleceksizlik tablosu düzenin çarklarının işlemesi için bir tercih değil zorunluluktur. Geleceksizlik saldırısını sistem çok yönlü bir politika ile hayata geçirmektedir. Bunun bir ayağı ekonomik, sosyal ve kültürel hegemonya ile gençliği hakim sınıflar lehine geleceksizliğe sürüklemek iken diğer ayağı da ideolojik olarak onu sisteme yedekleyecek, sindirecek, ehlileştirerek politikalarla sürekli egemen sınıf anlayışının zihinlerde pompalanmasıdır. Eğitim sistemi bunun önemli ve etkin bir aracıdır. Egemenler okulları, medyası, kaleşörleri, egemen kültürü ile bu politikayı sürekli olarak beslemiş ve bunu sürekli bir biçime kavuşturmuştur. Çünkü bu gerçek anlamda egemenler açısından bir "beka" yani kalıcılık sorunudur, onun egemenliğinin ve sınıf çıkarlarının sürekliliği olmazsa olmazdır. Bu açıdan sistem halk gençliğinin geleceğini kendi geleceği haline getirmekte bir sakınca görmez.

Halk gençliğinin mevcut tabloyu tersine çevirecek yani umutsuzluğu umuda, eşitsizliği eşitliğe, geleceksizliği geleceğe çevirecek güce ve öznelik gücüne sahip olduğunu iyi bilmeliyiz. Bu gücün farkında olan egemenlerin çıkarları için seçimde "oy" sayısı olarak gördüğü halk gençliği olarak seçim sandıklarına sığmayacak bir isyanımız var. Neden mi? Çünkü; bizleri köleleştiren, düşünmekten, sorgulamaktan yalıtılan eğitim sistemine, sistemin çarkları haline getirmeye çalışan geleceksizliğe, özgürlüğümüzü baskı ve yasaklarla yok eden faşist diktatörlüğe, kadın katliamlarını, tacizi ve tecavüzü meşrulaştırılan faillelerini koruyan erkek egemen sisteme,

YÖK'ün bekçileri olarak üniversitelerde baskının, yasakların ve anti-bilimsel eğitimin uygulanması için atanan kayyum-rektörlere, uyuşturucu ve çeteleşme ile bizleri yozlaştırırken en üst düzeyde mafya ile iş tutan bu sisteme karşı isyan etmek meşrudur. Tarih; isyan etmeden, mücadele etmeden hiçbir hakkın, özgürlüğün ve eşitliğin kazanılamayacağını gösteren örneklerle doludur. Boğaziçi direnişiyile biat etmeyen gençliğin, eyleme geçtiğinde ve isyanını örgütlediğinde nasıl bir güce dönüştüğünü, bu gücün egemenleri nasıl korkuttuğunu gördük. Ya da barınamayan öğrencilerin haklı çığlığının nasıl dalga dalga yayıldığını... Bizleri kuşatan sorunların ortak olduğu bilinciyle harekete geçtiğimizde yalnız olmadığımızı, milyonlar olduğumuzu göreceğiz. Açlık, yoksulluk, geleceksizlik, işsizlik halk gençliğinin bir kesiminin değil milyonların sorunudur.

Şimdi; bu sorunların "seçimle" değişemeyeceği bilinciyle isyanımızı örgütleme zamanı! Örgütlülüğümüz; özgürlüğümüzü ve geleceğimizi kazanma yolunda en belirleyici adımdır. Örgütlenmek aynı zamanda isyanımızı örgütlemek demektir. Birleşerek, örgütlenerek hareket eden "açlığın ve geleceksizliğin" isyanının karşısında hiçbir gücün duramayacağını bilmeliyiz. O yüzden örgütlülük, bizler için özgürleşmenin, özgürlüğümüzü ve geleceğimizi kazanmanın ilk adımı, egemenlerin ise korkusudur.

Şimdi; isyanımızı kuşanarak sokaklarda, amfilerde, sıralarda, atölyelerde "Bu Düzene Mahkûm Değiliz!" diyerek mücadele etme zamanı! Örgütlü bir mücadele ile bizlerle aynı sorunları yaşayan, geleceksizliğe mahkûm edilen milyonlarca gencin sesini ve isyanını büyütme için harekete gçelim!

Biliyoruz ki örgütlenerek mücadele ettiğimizde:

Rekabetçi sınav sistemini değil, eşit-parasız-bilimsel-anadilde eğitimin olduğu bir geleceği kazanacağız! Erkek egemen sisteme karşı özgür, cins eşitliğinin olduğu bir geleceği kazanacağız!

Kayyum-rektörleri gönderecek, özerk-demokratik üniversiteleri kazanacağız!

Yeni Demokrat Gençlik

ği mevcut konjonktürde kitleler ve halk gençliği yaşanan ağır krizden çok yönlü bir biçimde etkilenmektedir. Yaşanan ekonomik ve siyasi çok yönlü kriz, başkaca krizleri tetikleyen geliştirilen sözde "ekonomi programları" da mevcut yıkım tablosunu değiştirmekten ziyade "zaman kazanma"ya dönük geçici çözümden öteye gidemiyor. Halk gençliğinin geleceği ve kaderi emekçi halkın geleceği ve kaderinden kopuk düşünülmemeyeceği için söz konusu tablodan doğrudan etkilenme durumu söz konusudur.

Mevcut krizden çıkış olarak günde-

HKP (Maoist)

Merkez Komite Üyesi

Yoldaş Abhay ile Röportaj-III

(...)

İlgili yıllarda Mission-2016 ve Mission-2017 hayata geçirildi. Siyasi, askeri ve örgütsel çabalarımızı ülkenin her yerinde yoğunlaştırdık ve saldırıları bir dereceye kadar kontrol altına alabildik. Sömürücü egemen sınıfların karşı devrimci savaşına direnen Halk Savaşı-Gerilla Savaşı, bunlar arasında hayati öneme sahiptir. Ayrıca insanların gündelik ve temel sorunlarla ilgili mücadelelerini de ele aldık. Birleşik faaliyetleri, daha da yoğunlaştırılarak genişletilen yerinden edilmeye karşı mücadeleleri geliştirdik ve tüm bunlar, düşman saldırısına karşı mücadeleye çok katkıda bulundu. Öte yandan parti, Önderlik Eğitim Programları (ÖEP) ve Askeri Önderlik Eğitim Programları'nı (AÖEP) ele aldı ve tüm yönetici güçlerine siyasi ve askeri eğitim verdi. Partimiz, devrimci hareket, tarımsal devrimci programlar ve devrimci reformlar nedeniyle değişen toplumsal koşulları incelemeye başladı. Bazı sonuçlar elde ettik.

2017'de ülke genelinde gerilla savaş eylemlerinin yoğunluğunda ve yaygınlaşmasında bir artış oldu. Ancak 2016 Ekim'inde Ramguda'da olduğu gibi yoğun düşman saldırılarında partinin, HKGO'nun ve halkın öznel güçlerini kaybettik. Düşman ayrıca önemli miktarda silah ve mühimmat ele geçirdi. Ancak YAH (Yeşil Av Harekati) hedefine ulaşamadı.

Nisan 2017'de Burkapal'da silahlı kuvvetlere pusu kuruldu. Bu eylem egemen sınıfları sarstı. 8 Mayıs'ta, yeni bir karşı devrimci plan olan 'SAMADHAN'ı formüle eden üst düzey bir toplantı düzenlendi: YAH'nin yerine veya bir şekilde onun devamı niteliğinde, Maoist hareketi ortadan kaldırmak için strateji ve taktikler planlandı. Maoist hareketi ortadan kaldırmak için beş yıllık bir süre öngörülmüştü. Şu anda var olan 'SAMADHAN'ın devam eden ana noktaları şu şekilde:

1- Savunma yöntemleri yerine aktif saldırılar, saldırıların gerilla üsleri-

ze ve stratejik alanlara merkezileştirilmesi.

2- Hava saldırıları.

3- İHA, uydular, GPS, termal görüntüleme, kızılötesi teknoloji, CC TV kameraları ve radarlar aracılığıyla istihbaratın genişletilmesi ve güçlendirilmesi.

4- Sivil, polis, paralı asker ve Hava Kuvvetleri görevlilerini içeren bölge düzeyine kadar Birleşik Komutanlıklar oluşturulması. Aynı zamanda Taktiksel Birleşik Komutanlıklar kurulması.

5- Alan hakimiyet operasyonları ve ROP operasyonlarının artırılması yoluyla muharebe harekâtlarında, yol yapım işlerinin korunmasında ve benzeri işlerde devlet ve yerel güçlerin sayısının artırılması.

6- Haberleşme-fiber optik ağ, demiryolu ve elektrik hatları gibi 'kalkınma' çalışmalarını yok ettiğimizde, bizi kalkınma karşıtı olarak damgalayan karşı propagandanın genişletilmiş şekilde yapılması.

7- Ultra-modern, biyoteknolojik silahların ve teknolojinin ithalatı da dahil olmak üzere isyanla mücadele ve terörle mücadele operasyonlarında İsrail'in desteğinin alınması.

8- Çekirdek alan olarak Sukma bölge-

si seçilmiş ve özel plan formüle edilmiştir. İki Tabur COBRA konuşlandırılmıştır.

9- Maoist faaliyetleri kontrol etmek amacıyla mali kaynakların kısılanması.

'SAMADHAN' stratejik saldırısı, Hindistan'ın 'bağımsızlığının' 75. yıldönümü olan 2022 yılına kadar 'Yeni

etmiştir.

2019 yılında HKGO, çeşitli gerilla bölgelerinde ve kırmızı direniş bölgelerinde yaklaşık 360 eylem gerçekleştirdi. Düşman silahlı kuvvetlerine karşı yaklaşık 70 eylem gerçekleştirdi. Polis, paramiliter güçler ve komando güçleriyle yaklaşık 130 çatışma oldu. Çeşitli kuvvetlere mensup 75 personel imha edildi, 147 kişi yaralandı ve 13 silah ele geçirildi. Bu yıl göreceli bir konsolidasyon oldu. HKGO, halkla birlikte 65 gerilla eyleminde milyonlarca rupi değerinde, komprador kapitalistin ve devletin mülkünü yok etti. Madencilik faaliyetlerine karşı mücadele bu dönemde önemli bir yer tutmuştur. HKGO'nun muharebe becerileri ve teknik becerileri konusunda eğitim verilmesine dikkat edildi. Brahmanik Hindu faşizmine karşı birleşik hareket başlatıldı. Parti komiteleri tarafından mevcut siyasi koşullarda halkı harekete geçirmek için çeşitli programlar başlatıldı. Maoistlerin güçlü olduğu eyaletlerin başkanlarının toplantısı, Merkezi İçişleri Bakanı liderliğindeki eyaletleri etkiledi, 26 Ağustos 2019'da bir Eylem Planı hazırlandı.

Bu toplantıda ayrıca partiye ayrılan fonların kesilmesi, şehir şebekesinin kontrol altına alınması, hareket alanlarında daha fazla yol ve baz istasyonu yapılması, yol yapımında yerel gençliğe, inşaatta özel şirketlere önem verilmesi planlandı. Kabile halklarının nakit işlemlerini kolaylaştırmak için baz istasyonları, daha fazla banka, ATM, postane, 'Ekalavya' modelinde okullar ve 7 taburla stratejik bölgelerimizden biri olan Chhattisgarh'ın Bastar'ında Maad'ın tepelik bir bölgesinin çevrelenmesi planlandı. En üst düzeyde örtülü faşist baskı önlemleri de planlandı. Eyalet hükümetleri de planları açıkladı. Chhattisgarh hükümeti, Maad'daki insanlara arazi sertifikaları sağlamaya yönelik aldatici planı duyurdu. Buna ek olarak Telangana hükümeti 18 bin polis memurunun işe alınacağını duyurdu.

Hindistan' oluşum gündemini hayata geçirmeyi amaçlıyor. 'Yeni Hindistan', Hindutva devletinin oluşumundan başka bir şey değildir. Parti, kadrolara ve halka 'Yeni Hindistan'ı anlattı ve 'SAMADHAN'la mücadele için somut bir program formüle etti. Saldırıdan sonraki bir yıl içinde yaklaşık 90 polis öldürüldü ve 190 kişi yaralandı. Bunların 100 kadarı, Halk Milisleri tarafından hazırlanan dikenli çukur tuzaklarında yaralandı. HKGO, 25-30 silah, çeşitli mühimmat ve diğer savaş malzemeleri ele geçirdi. Diğer alanların dışında hareketin olduğu alanlarda da halk mücadelelerinde artış oldu. Mücadeleler, Jharkhand'daki CNT ve SPT saldırı yasalarına ve Toprak Edinme Yasası'na karşı olanları da içeriyor. Küçük burjuva kesimler kaçınılmaz olarak mücadeleye katılmakta ve parti bu mücadelelere çeşitli biçimlerde müdahale etmeye çalışmaktadır. Sonuçlar bu dönemde çoğunlukla olumludur. Hükümet, "Naxal'dan etkilenen" 126 bölgeden 44'ünü "Naxal içermeyen"e dönüştürdüğünü iddia

2020'de HKGO 99 gerilla eylemi gerçekleştirdi. Chhattisgarh'daki Minapa pusu büyük bir eylemdi, 8'i orta tür eylemler ve 90 küçük tür eylemlerdir. HKGO saldırıyı yaptığında, Hint Ordusu'ndan bir birlik yerel güçler kılığında üzerlerine gönderildi. Bu, eyalet hükümetinin aşamalı olarak yürütülen "Prahar" Operasyonuna bir cevaptı.

Geçen son 20 yılda, Hindistan devletine mensup 2.958 silahlı unsur öldürüldü ve 3.507'si yaralandı. Düşmandan 3.208 adet çeşitli modern silah ve 152.899 adet mühimmat ele geçirildi. 2009'dan 2017'ye kadar YAH (Yeşil Av Harekâtı) ve devam eden 'SAMADHAN' nedeniyle kızıl üs bölgelerinde ve gerilla bölgelerinde HKO, Devrimci Kitle Örgütleri ve Devrimci Halk Komiteleri ciddi şekilde etkilendi. Merkez Komite üyelerinden başlayarak Köy Parti Komitesi'ne ve HKO'nun çeşitli kademelerdeki hücre, komutan ve savaşçılarına kadar çok sayıda yoldaş düşman saldırılarında yaşamını yitirdi. Tutuklamalar, yozlaşma ve ihanetle parti ve HKGO zayıf düştü. Bunun ana nedeni, gerilla savaşı kurallarının ve gizli çalışma yöntemlerinin doğru uygulanmasındaki zayıflıktır. Buna ek olarak, küreselleşmenin üretim ilişkilerinde meydana gelen değişikliklere göre sınıf mücadelesi taktiklerini formüle etmede eksiklikler ve zaaf- lar vardı. Bu da olumsuz yönlere yol açtı. Birkaç gerilla bölgesi geçici olarak geri çekildi, bazıları etkilendi veya zayıfladı. Birkaç yerden geri çekilmek ya da buraları tamamen boşaltmak zorunda kaldık. HKGO'nun 2020'deki 20. yıldönümü vesilesiyle (2 Aralık 2000'de HKGO kuruldu) parti, karşı-devrimci SAMADHAN'ı yenmek ve devrimci hareketi ilerletmek için sınıf mücadelesini genişletme-yoğunlaştırma-gerilla savaşı çağrısı yaptı. Parti, HKGO ve Birleşik Cephe organları, devletin 2020 Kasım'da açıkladığı ve 2021 Haziran'a kadar devam edeceği 'Prahar' (Saldırı) kampanyasını yenmede başarılı oldu. Prahar on yön içeriyordu. Düşman silahlı kuvvetlerinin kontrgerilla harekâtlarında ciddi değişiklikler var. Onlar -iki ila üç çember içinde dönüyorlar, RPG ve havan gibi toplarla ve bomba atarlarla saldırıyorlar. Şu anda devrimci hareket alanlarında 6 yüz binden fazla polis, paramiliter ve komando kuvveti var. Devlet, 2021 Ekim'inde Prahar-3 için hazırlık yaptı. 26 Eylül 2021'de Merkez İçişleri Bakanı liderliğinde, Maoist hareketi bastırmak için özel politikaların tartışıldığı, başbakanlar ve eyalet düzeyindeki polis memurları toplantısı yapıldı.

Parti, 17. yıldönümü vesilesiyle kadrolarını, düşmana karşı yenilmez güçlü ve gizli partiyi kurmaya çağırırdı. Aynı zamanda gerilla savaşını ve sınıf mücadelesini yoğunlaştırmaya ve 'SAMADHAN-Prahar' saldırısını yenmeye ve devrimci hareketi ilerletmeye çağırırdı. Halk, Halk Savaşı'nın başarılarında hayati bir rol oynadı.

Hindistan'ın ne kadarı kurtarıldı ve devrimci hareket şu anda büyüyor mu?

Üs alanları oluşturmak için gerilla bölgelerimiz var. Gerilla bölgelerinin gerilla üsleri vardır. Gerilla üsleri geçici niteliktedir. Bu gerilla üsleri, güçlü bir partinin, güçlü bir halk kurtuluş ordusunun ve birleşik cephenin gelişmesi için gerilla bölgeleri içinde odak noktalarını oluşturacak, aynı zamanda kurtarılmış bölgelerin kurulması için elverişli koşullar yaratacak ve devrimin temposunu hızlandıracak, siyasi gücü dalgalar halinde genişletecektir. Bu üslerde tarım devrimi yoğunlaştırılarak, toprak tabanı baz alınarak çiftçilere toprak dağıtılmalı ve tarımın gelişmesi için halk arasında kooperatif hareketi teşvik edilmelidir. Dolayısıyla gerilla üssü, yeni demokratik iktidarın embriyon biçimidir. Bu nedenle gerilla üssünün oluşturulması, üs alanı inşa sürecinde önemli bir ilerleme anlamına geliyor, gerilla üssünün etrafındaki bölgelerdeki halk üzerinde güçlü bir etki yaratacak ve onları halk savaşına daha kapsamlı bir şekilde katılmaya teşvik edecektir.

Parti, Bihar-Jharkhand ve Dandakaranya'yı özgürleştirme hedefiyle çalışıyor. Ülkenin her yerinde adları farklılıklar gösteren Özel Bölgeler/Özel Alanlar/Eyaletler vardır. Düşmanın saldırgan ve subjektif zayıflıklarından etkilenen harekette inişler ve çıkışlar, bükülmeler ve dönüşler vardır. Bununla birlikte, parti genel olarak Hindistan devrimci hareketinin, Uzun Süreli Halk Savaşı yolunda Marksizm-Leninizm Maoizm teorisinin sahip olduğu Yeni Demokratik Devrimi gerçekleştirerek halkın devlet iktidarını elde etme hedefiyle ilerlediğine kesin olarak inanmaktadır. Yol, devrimci halkın, aktivistlerin, savaşçıların ve Parti, HKGO ve Stratejik ve Taktik Birleşik Cephe organlarının çeşitli düzeylerdeki kadrolarının fedakarlıkları ile aydınlatılmaktadır.

Elbette kurtarılmış bölgelerde halka hizmet için birçok politika tesis edilmiştir. Örneğin sağlık ve eğitimde hangi politikaların tesis edildiğini açıklayabilir misiniz?

Evet. Halk için sağlık, eğitim ve her türlü sosyal yardım faaliyetleri gerilla üslerinde Devrimci Halk Komiteleri tarafından yürütülmektedir. Dandakaranya'da adı 'Janatana Sarkar'dır. Bihar-Jharkhand'da çalışma Krantikari Kisan Komitesi (KKK) tarafından yapıldı ve şimdi Devrimci Köylü Komiteleri (DKK) inşa ediliyor. DKK'ler ayrıca toprak reformlarını da üstlenirler. Bunu bir sonraki sorunuzun cevabında açıklayacağım. DKK, proletarya, köylülük, küçük burjuvazi ve ulusal burjuvazinin stratejik birleşik cephesidir ve bir siyasi programı vardır. Bu siyasi programa göre çalışmaktadır.

DKK'nin 9 bölümü vardır, bunlar mali işler, savunma, tarım, sağlık, eğitim ve kültür, yargılama, orman güvenliği ve halkla ilişkilerdir. İlgili departman ve kuruluşlar sağlıkla ilgilenir ve insanlara gerekli tedaviyi sağlar. Bu bölümlerden doktorlar tedavi için her gün halk arasında gidip gelmektedir. HKGO doktorları DKK doktorlarını eğitiyor ve bunlar da köy düzeyindeki DKK'leri eğitiyor. İnsanların sağlığı için para ayırıyorlar. DKK'ler, sağlık için yıllık bütçenin yüzde 20'sini tahsis ediyor. Ayrıca, üst düzey DKK'lerin ve parti komitesinin mali ve teknik yardımıyla ciddi hastaları kentsel alanlardaki hastanelere götürmeyi de düzenliyorlar. Doktorlar temizliği öğretir ve insan vücudu, hastalıklar ve tedavi yöntemleri hakkında bilimsel anlayış kazandırmak için dersler alırlar. Nesiller boyu normal eğitim bile veremediği için halk arasında hâlâ devam eden kör inançların ortadan kaldırılmasına ve kadın sağlığına özel önem verilmektedir. İnsanların sağlığa bakışında eskiye göre çok fazla değişiklik vardır. Sağlık departmanları, sağlık ve geleneksel tıbbi ilaçlar hakkında genel bilgileri açıklayan kitaplar yayınlandı. Ayrıca bitkilerin fotoğraflarını içeren bitkisel ilaçlar üzerine kitaplar yayınlandı. Hepsi kabileden yoldaşlarımız olan doktorlar, geleneksel tıbbi ilaçların isimlerini tanımlayabilmek için İngilizce öğreniyorlar.

Eğitime gelince; parti bu amaç için özel fonlar ayırıyor. DKK'ler köy düzeyinde okullar ve aynı zamanda panchayat düzeyinde (500 ila üç bin nüfustan oluşan) yatılı okullar işletmektedir. Devletin ağır baskısına rağmen insanların okullara devam etmeye çok hevesli olduğunu bilmek ilginç. Bu tür yerlerde gençler gece köyde kalmaya gönderilir ve daha büyük öğrenciler ve öğretmenler ormanda uyur. Sabahları çevrede keşif yaparlar ve ancak etrafta devriye olmadığına dair net bir mesaj aldıktan

sonra okula başlarlar.

DKK'ler bölgedeki bazı eğitimli gençleri öğretmen olarak atamakta ve onlara 2500-3000 Rs arasında bir maaş vermektedir. Bazı öğretmenler tam zamanlı parti faaliyetçileridir. Aynı zamanda yarı zamanlı ve tam zamanlı çalışan personeller, okulda yemek pişirir ve başka işlerle uğraşırlar. Öğrenciler su, yakacak odun vb. getirmelelerine yardımcı olurlar. Ayrıca temizliği de yaparlar.

İlgili DKK okul için ihtiyaç duyulan üniforma, arduvaz, kurşun kalem, harita vb. gibi malzemelerle ilgilenir. DKK'nin kolektif çiftliklerinde yetiştirilen sebze ve diğer gıda maddelerini sağlarlar. Öğrenciler okul bahçesine de sebze ekiliyor ve tatillerde yiyecek malzemesi topluyorlar.

Müfredat, DK Özel Bölge Komitesinin Eğitim Departmanı Komitesi (EDK) tarafından çerçevelenir, gözden geçirilir ve geliştirilir. EDK, 1. Sınıftan 5. Sınıfa kadar ders kitapları hazırlamıştır. 1. ve 2. sınıf öğrencilerine dil (Gondi/Koya) ve matematik öğretilir. Hintçe (dil) ve Sosyal Bilimler 3. sınıftan başlar. Burjuva hükümetinin ders kitaplarıyla eğitim 8. sınıfa taşınıyor. DKK okullarının öğretmenleri, EDK tarafından çalıştaylarda ve eğitim sınıflarında öğretim yöntemleri konusunda eğitilir. Okullar bölge halkı üzerinde iyi bir etki gösteriyor.

Her okulda öğrencilerden bir kültür ekibi oluşturulur. Spora da önem veriliyor. Chetna Natya Manch (CNM) onları şarkı söyleme ve dans etme konusunda eğitir.

Devriminiz için büyük önem taşıyan bir konu, gerçek manada bir toprak reformudur. Bunu başarmak için neler yaptığınızı açıklayabilir misiniz?

Toprak sorunu, 1969'da kurulan ve 2004'te CPI (Maoist) ile birleşen iki gerçek komünist devrimci partinin başlangıcından bu yana devrimci hareket tarafından ele alınmaktaydı. Parti, Tarım Devrimi'ni Yeni Demokratik Devrim'in eksenini olarak alıyor ve bu nedenle, topraksızlara ve yoksullara toprak dağıtma ve üretim ilişkilerinde değişiklik getirme niyetindedir. Bunu parti önderliğindeki Devrimci Kitle Örgütleri yapıyor ve kuruluşundan sonra görevi Devrimci Halk Komiteleri üstleniyor.

(Devam edecek...)

* Bu röportaj libyajamahiriya.mediam.com sitesinden alınmıştır.

Tutsak bir Partizanın kaleminden...

EYLEMCİLER

-hayatta kalanların romanı-

İlk kez 1975 yılında Oda Yayınları tarafından ve 2009 yılında "Eylem Adamları" adıyla Kaldıraç Yayınları tarafından basılan Jean Laffitte'nin romanı, 2021 Haziran'ında Yordam Edebiyat seçkisiyle yeniden bizlerle buluşturuldu.

Eylemciler'e Fransız sosyalist gerçekçi romanının önemli bir parçası olma unvanını kazandıran, yazarı Jean Laffitte'nin mücadele yaşamının önemli bir kesiti bu kitapta yer alıyor. Ve diyebiliriz ki "gerçekçilik" kaygısının sorumluluğu kitapta da ağır basıyor diyebiliriz.

Genç yaşlarda fırınlarda pastacı olarak çalışan, 1933'te Fransız Komünist Partisi'ne (FKP) üye olan Laffitte, Ekim Devrimi ve onun yarattığı sol-komünist dalgayla dengelerin sarsıldığı, diğer yandan faşizmin yükselişe geçtiği bir dönemde partinin görevlerine tutkuyla sarılır. Fransa Nazi işgali tehdidiyle karşılaştığında yani 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın başlangıcında hapse atılır (Haziran 1940). Aynı yılın Kasım ayında hapishaneden kaçır ve zaten 1930'ların sonuna doğru illegal yapısını güçlendirmeye başlayan FKP'nin yeraltı örgütlenmesine katılır. Bu noktada, kitabın sınırlarının dışına da çıkarak şuna işaret etmek gerekiyor: Laffitte'nin bu firarı, işgal karşısında illegal yapılmaya ağırlık veren FKP'nin ciddiyeti, taşıdığı umut ve mücadeleye gücü ile doğrudan ilişkilidir!

Laffitte bu dönemde işgal altındaki Fransa'da Ulusal Cephe'nin ve Paris Bölgesi'ndeki FTP'nin (Fransız Partizan ve Savaşçılar Örgütü) kuruluşunda görev alır. 14 Mayıs 1942'de Saint-Mandé'de Fransız polisinin özel kuvvetlerince yakalanır, Gestapo'ya teslim edilir ve Mauthausen Toplama Kampı'na gönderilmek üzere 1943 Mart'ında sınır dışı edilir. Mauthausen'de bir süre kaldıktan sonra Eben-see kampına gönderilen J. Laffitte, burada birçok ölüme tanık olurken kendisi hayata tutunmayı başarır ve 1945 Mayıs'ında 'Kurtuluş'la birlikte özgürlüğüne kavuşur.

Laffitte'nin 1940 Kasım'ında Orleans Hapishanesi'nden kaçıp partinin yeraltı çalışmasına katıldığı günler, FTP'nin de inşa sürecidir. Laffitte ile birlikte, 24 Eylül 1941'de giyotinle idam edilecek olan Jean Catelas, Arthur Dalidet, Felix Cadrus, Albay Dumant, Danielle Casanova, Michel Brule, Calonne, Jcques Duclos gibi komünist ve işçi kadrolar da direniş içerisinde FTP'nin inşasını örgütlemektedirler. Paris merkezli Fransız direnişinin sokaklarda 'yasadışı' bildiri dağıtımlarıyla, illegal gösterilerle, maden işçilerinin antifaşist grevleriyle şekillendiği bir dönemdir bu. FKP kadroları günde 7-8 randevu yapmakta, kendilerine ve altlarına bağlı 'üçgen' kodunu verdikleri iki militan ve bir sekreterden oluşan komiteleri yönetmekte ve eylemlerini koordine etmektedirler.

Kuzey ve Pas-de-Calais Bölgesi'nde 1941 Şubat'ında başlayan kısmi grev, Mayıs ayında genel greve dönüşmektedir. İşçilerin ezici çoğunluğunun desteğini alan FKP bölge yöneticilerinin ortaya attığı 'genel grev' sloganına işçiler 28 Mayıs'ta Marles, Lian-y-les-Aire, Bruay, Bethune, Noeux havzalarında da işi durdurarak cevap verirler. Bruay'deki memurların da işçilerle dayanışma hareketine girmesiyle grev, Pas-de Calais'de tamamen genelleşir. Ekonomik düzeyde başlayan grev, yurtsever bir hareket dönüşür. Hitler faşizminin vahşice saldırıları da gecikmez; kitlesel tutuklamalarla, Joseph Delobel, Louis Delobel ve Alexandre Cathelain gibi işçi militanları kurşuna dizerek greve karşı harekete geçilir.

Bu günlerin, iki FKP kadrosunun, Felix Cadras ve J. Laffitte'nin randevularındaki diyaloglarından inanç dolu günler olduğunu anlamak mümkün:

" – Tutuklananların sayısı belli mi?

– Kuşkusuz binlerce ama bunun pek sözünü etmemek gerek zira işçilerin moralleri bozulabilir... Baskı konusunda bir fikir edinmen için şunu söyleyebilirim ki yalnızca Noyelles-Goda-

ult köyünde on arkadaş tutuklandı. Başlarına ne geldiğini bilmiyoruz.

– Peki şimdi neler oluyor?

– İşte yeniden başladı ama balta-lamaya dönük hareketin de gitgide güçleneceğini, Almanların gitgide daha az kömür elde edeceklerini keskin gibi görebiliriz. Üstelik şunu da kanıtlamış olduk ki savaşma olanağı her zaman vardır ve biz de düşmana darbeler indirebiliriz. Başkalarını asıl yüreklendirecek olan budur..."

Yine Felix Cadras'ın gözünden bu grevde kadın işçilerin rolünü okuyoruz:

"– Kadın işçi arkadaşlarımızın olağanüstü olduklarını söylemek ve yinelemek gerek. Bildirileri onlar dağıtıyorlar, greve hazırlık kuvvetlerini onlar örgütüyorlar ve erkeklerini mücadeleye yöneltiyorlardı. Örneğin Courcelles-les-lens'de 10 numaralı kuyuda olanı anlatayım bak: Grevin başlamasından iki gün sonra tek bir işçi bile işbaşı yapmamıştı. Gezici muhafızlar tarafından korunuyordu bu kuyu. Kadınlar ise mahallede, kuyuya inmeye kalkışan olursa müdahale etmeye hazır durumda ortalığı gözetliyordu. Ve işte, tam bin yüz kişi arasından sadece bir tanesi işinin başına gitmeye yeltendi. (...) evlerin önünden geçerken, elleri süpürgeli, kararlı kadınlar onu bekliyordu. Kolları sıvayıp hemen üzerine çöktüler ve iyi bir sopadan sonra bir de çırılçıplak bıraktılar herifi. Çektikleri onca acıya karşın herkes hala gülüp duruyormuş olaya."

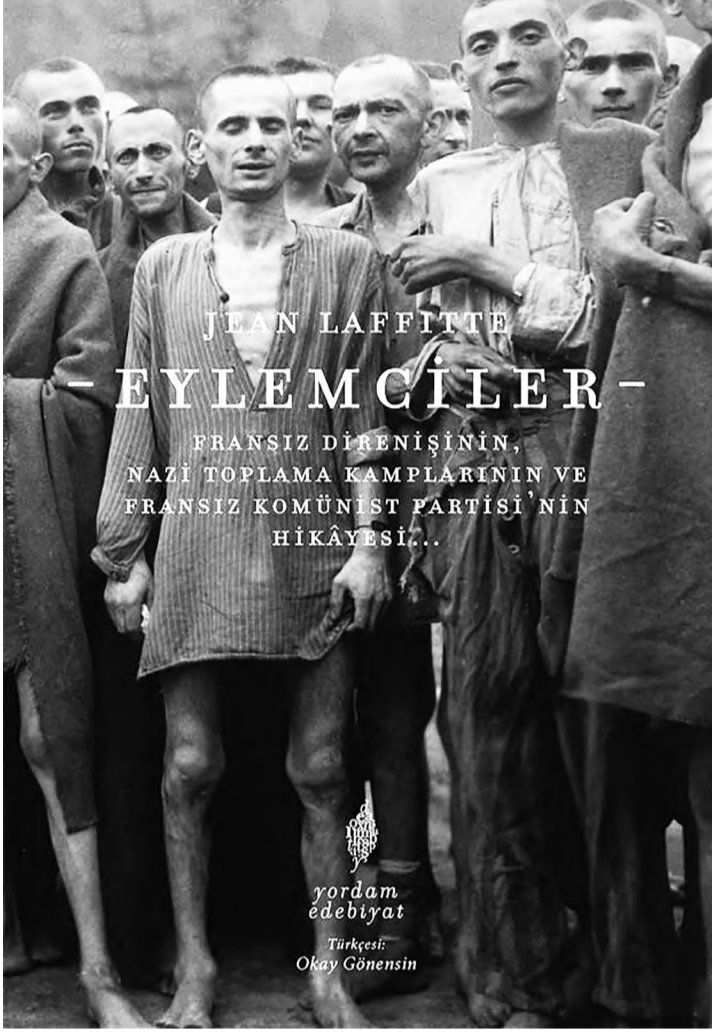
1941 yılı başında Alman birliklerinin Sovyet sınırını geçmesi ve Luft waffe uçaklarıyla Kiev, Odessa ve Sivastopol'u bombalamasıyla FKP'de daha yüksek düzeyde eyleme geçmektedir. Bu dönemde Alman işgalcilerinin Fransa'daki baskıları da artar. Yazarın da söylemiyle, 'ateşle imtihan' günleridir.

" – Yaz sıcakları bastırdı. Alman radyosu her gün zafer marşlarının ardından bildiriler yayınlamaya başlamıştı. Basında geniş yer alan bir haber, o

günden itibaren her türlü komünist eylem ve gösterinin hemen ölümle cezalandırılacağını bildiriyordu. (...) Bugün değişmiş bir şeyler var havada. Yeni başlayan oyun, yalnızca özgürlüğünü kaybetme pahasına oynanmıyor, kelleler de ortada. Yitirilecek olan aynı değil artık. Üzerimde bulunan tek bir yazı, hakkında tek bir tanıklık... ve yarın, böylesine güzel görünen güneş parlamayacak gözlerimde. Ansızın yokluğun çukuru olabilir yarın. Tehlikenin milyonlarca insanın üzerine aynı zaman zarfında yayıldığı olağan bir savaşta, ölüm, bir kazadan pek farklı görülme, barış zamanında da olabilecek bir rastlantı durumuna gelir. Onun hakkında düşünmez bile insan. Peki ya burada?... Burada durum çok başka. Her yerde hazır ve nazır olan ve bu kez canını bağışlamayacak bir düşmana karşı sürekli savaşmak gerekiyor burada. Bu mücadeleyi büyütebilmek için, ölümün süreklileşen tehlikesini bile sırtlayabilecek bir yetenekte olmak gerekiyor. Geride bırakılması gereken bir aşama bu.

Peki ya üstesinden gelebilecek miyim ben bunun? Otuz bir yaşındayım, gücüm yerinde, ailem, dostlarım, yoldaşlarım ve önümde bir yaşam... Peki, yaşam dediğimiz nedir ki? Yalnızca soluk almak değil elbette... Hareket etmek, düşünmek bakmak, sevmek, umut etmek, insan olmak aynı zamanda... Ve de bütün bunları yapacak özgürlüğü olmak. Bu özgürlük olmaksızın her türlü anlamını yitiriyor yaşam ve işte sonunda başımıza gelen saldırı ortada... 'Özgür mü, yoksa köle gibi mi yaşamak?' sorusuna yanıt vermek çok da zor değil ama yetmiyor bugün. Yarın için korku dolu bir tercih sorunu çıkıyor ortaya... Hayatın anlam ve hedefinden vazgeçmekten se özgür bir insan gibi ölmek... Ve bu seçimi tek başına yapmak durumundasın... Demek ki ölüm olasılığını kabullenmek zorundayım... ama bu bilinçli kabullenme de onun önünde koşuşturup durmak anlamına gelmiyor, bir yandan da güçlü kılıyor beni. Artık bir rastlantı söz konusu değil bizi

sonuncumuza dek tüketmek isteyenlerin bilinçli eylemlerinin sonucu olan ölümü geriletmek mümkün. Bizi yok etmek isteyenlerle savaşırken onunla da savaşmak mümkün. Bu durumun kendisi, onların güçsüzlüğünün bir kanıtı değil mi? Dövüşmek ve de daha iyi dövüşmekten başka çıkar yol yok.”

İşte bu 'ateşle imtihan' günlerinde 'yaşamak' çelişkisi, daha keskin bir ayrımı oluyor insan yaşamının! Yaşamın anlamını sadece, ne olursa olsun, bedenen bir varoluşa mı indirgeyeceğiz. Yoksa insan düşünce ve duygusunun, her türlü yetilerinin sınırlarında dolaşan ve o sınırları da sürekli zorlayan bir varoluşu mu tercih edeceğiz? Fransız komünistler herkesin savaşta olmadığı, dolayısıyla tutsaklığın ya da ölümün olağanlaşmadığı anlarda, 'dövüşmek ve de daha iyi dövüşmekten' yana yapıyorlar tercihlerini... Alman işgalcilere ait odun depolarını yakıyor, yağ taşıyan trenleri deviriyor, lokomotiflere sabotaj eylemleri düzenleyerek raydan çıkarıyor ve böylece ikmal yollarını tıkıyor, Alman uçaklarının iniş takımlarını bozuyor, uçakların yere çakılmasını sağlıyor, şehri bildiri ve silahlarla doldurmak için canhıraş çalışıyorlar. Her tutuklanmanın yeri misliyle dolduruluyor, tasfiye olan her hücrenin yerine, daha yaygın hücreler örgütleniyor.

“ – Artık tek bir hafta geçmiyordu ki polis bir kaçıma yakalamasın... Ne

olursa olsun, tutuklamaları öğrenmek çok acı veren bir şeydi bizler için. Oysa, savaşta düşen arkadaşlarının üzerine eğilmeleri olanaksızdır savaşın, sürekli ilerlemeleri gerekir çünkü. Tutuklanmış bir militan yitmiş bir adamdır bizim için. Kurtarılması daha sonra düşünülecek ama şimdilik yaşayanların içinden adının çizilmesi

gerekten bir yaralıdır. Hatta kalanların güvenliğini sağlamak için çevresindeki kişilerle doğrudan ilişkileri de kesmek gerekir. Önemli olan, boş yerin anında doldurulmasıdır. Mücadelenin bu zorunluluğu, bizi, bir insana beslediğimiz kişisel duygularla değil o insanın yerine getirmekte olduğu görev açısından yargıda bulunmaya götürür. Örgütün çıkarları açısından düşünüldüğünde, üç kişiyi yöneten biri yerine, o üç kişinin kaybı daha tercih edilir bir durum haline gelebilir. Savaşta, bir tayfa, geminin savaşını sürdürmesini engelleyemez, oysa kaptanın yok olması ölümcül olabilir.”

FKP kadrolarının datüm varlıklarını mücadeleye adamaya hazır olan yoldaşlarına karşı, onların önünde yürümeye layık olmaları, canlarını tehlikeye atmaktan korkmamaları gerekiyordu elbette... Ayrıca FKP liderlerinden Arthur Dalidet'in de söylediği gibi bu 'ateşle imtihan' günlerinde “Cesaret korkmamak değil önce korkuyu yenmekti.” Sonucu bilerek savaşmayı kabul edenlerin zafer yolu kesindir ancak zorlu ve acıdır da. 1942 senesinin şubat ayı, Laffitte'nin karısının da bulunduğu örgütün bir bölümü çöktürülür. Laffitte, bu darbeden kıl payı kurtulur ve güvenli bir yere çekilir. Kitabında, bu başarıyla kapıldığı duygulara bizi de katar: “Beni de ele geçirmek isterler elbette. Hepimizi ele geçirmek isterler... ama işte buradayım, istedikleri kadar arasınlar, bulamazlar beni. Burada beni kimse bulamaz, çünkü kimse bil-

miyor burayı. Kuşularımın ve aydınlanma anlarımın arasında yepyeni bir duygunun ağır ağır içimi kapladığını hissediyorum; sevinç bu. Kendimi, bu odada, az önce beni arayanların hepsinden daha güçlü hissetme sevinci. Mücadele sürüyor. Her şeyden önce büyük bir güç, ardıma bakmama bile zaman bırakmadan ileriye doğru itiyor beni. Yarın tutuklanma sırası belki de bende. Ama bugün ötekilerle birlikte, hepsiyle birlikte savaşmayı sürdürüyorum. Bizi köşeye sıkıştırıp yakalamak istiyorlar! Bizi ele geçirmek istiyorlar! Biz yeneceğiz onları (...) Düşman her yerde ama biz hem her yerdeyiz hem de hiçbir yerde değiliz.”

Laffitte için de 'tutuklanma sırası' gelmiştir. 20 Mayıs 1942'de Mande'deki yeri gizli evinden çıkarken Fransız polisine yakalanır, Puteaux Polis Merkezine götürülür:

“ – Komünist Partisi'nde çalışarak kime hizmet ettiğinizi düşünüyorsunuz?

– Ülkeme.

– Öyle mi sanıyorsunuz gerçekten?

– Kesinlikle.

– Pekâlâ bayım ama yanılıyorsunuz. Siz komünistler sardınız zaten bu belayı başımıza. Bugün de Alman askerlerine karşı budalaca eylemlere girişen, gerçekte Maraşel Petain'e karşı dikilen de yine sizsiniz. Eskiden haindiniz, şimdi bir de haydut oldunuz. Bütün bunların nedeni de düzen düşmanı, halkın sefaletiyle geçinen sefiller, en basitinden yabancı ajanlar olmanızdır. Fransız falan değilsiniz siz!

– Onun için de bizi Almanlara teslim ediyorsunuz, öyle mi?” (!)

Laffitte, 29 Mayıs 1942'de La Sante Hapishanesi'ne götürülür. Sekiz ay burada militan yaşantısı sürdürdükten sonra Fresnes Hapishanesi hücre tipi olduğu için öğleleri içinde iki şalgam yüzen bir bulamaç, akşam dörtte de bir parça kara ekmek veren askerden başka geleni, gördüğü de yoktur.

“... Bir an için gözleri doyurabilecek bir gökyüzü köşesi, kuş sesi, gürültü bile yok. Her şey öylesine düzenlenmiş ki mezar duvarlarına benzeyen bu kalın duvarların arasına sıkıştırılmış insanın üzerine ümitsizlik çöksün sadece. Yine de ötekilerin dışarıda sessizce düşündükleri şeyler yüksek sesle söylenebiliyor Fresnes'de. Duvarların içinden birbirine sesleniyor, koşuyor, haberleri bağırarak ileteliyor. Bütün denetleme ve gözet-

lemelere rağmen açık bir pencereden ya da kırılmış bir camdan yükseliyor umut sözleri ve mücadele çağrıları.

1943 yılının Şubat ayında şimdiki. Biliyorum ki radyo zafer marşları çalmıyor artık. Biliyorum ki sekiz gün önce Wehrmacht'ın bir bildirisi Stalingrad'ı yitirdiklerini doğruladı. Biliyorum ki Nazi canavarı ölümüne yaralı. Ama izlenen yolun kıyısı mezarlarla dolu. İlk Romain kurşuna dizildi, 27 Ağustos 1941'de. İdamını bildiren afişte Nogarede adı vardı. 17 Ağustos 1941'de tutuklanmış olan Jean Baillet, gerçek kimliğini bile söylememişti. Elie, 1941 yılının Aralık ayında kurşuna dizildi. Albert, 30 Mayıs 1942'de. Emile, yine 30 Mayıs 1942'de. Denis, Eylül 1942'de...”

Yolda düşenlerin hesabını yapma olanakları yok komünistlerin...

Fresnes ve ardından Romainville hapishanelerden sonra, Laffitte ve yoldaşlarının yazgısı ya Valerien Tepesi'ndeki idam mangalarının önüne çıkacak ya da Lafayette Sokağı'na ve Kuzey Gar'ına çıkacaktır: sürgüne ve toplama kamplarına! “Bulvara yönelir gibi oluyor aracımız. Yavaşlıyor... Duraksıyor gibi... Dönüyor... Yön değiştiriyor... Sürgün yolu bu.”

Laffitte artık kurtuluşa kadar Maat hausen ve Ebensee toplama kamplarında mücadelesini sürdürecektir. İnsanların çabuk ölmedikleri, zaman içinde öldürüldükleri kamplarda “gelecek zaferin koşullarını yaratacak günlük mücadeleleri vermenin” bilinciyle örgüt yaratmayı ve bu koşullarda ayakta kalınan her bir günü bir zafer sayarak direnişi örmeyi başaracaktır. Tabii nihai kurtuluşun yolundaki taşlar, kampların dışında örülmektedir; sırasıyla, Harkov alınır, Oryol düşer, Kızılordu Letonya sınırına dayanır, Kiev alınır, Kızılordu'nun 25. yıldönümünde Leningrad tümüyle kurtulur, Kızılordu Alman-İtalyan birliklerini aşağı Bug'da sessizce yok eder, 9 Mayıs'ta Sivastopol geri alınır, Kırım temizlenir, fiili olarak bütün Sovyet toprağı kurtarılır... “Ve Kuzeyden Güneye/ Çalıyor kavganın saatini/ savaş boruları...”

29 Nisan 1945'te Berlin savaşı bitiyor. Aynı gün Münih'e giriyor müttefikler. Bir gün önce Mussolini İtalyan Partizanlar tarafından öldürülmüştür. Alman basınında Hitler'in ölümü... Berlin teslim oluyor. Ve 5 Mayıs 1945, Ebensee Kampı ve diğer kamplarda kiler için de kurtuluş saati geliyor. Laffitte hem gülmek hem de ağlamak arasında. Yaşıyor...

Emperyalist-Kapitalistler Arası Gerilim Tırmanıyor, Mücadeleyi Yükseltelim!

2021, zaman zaman büyüyerek, zaman zaman durgunlaşarak ama sürekli bir hal alarak devam eden krizler, emperyalist-kapitalist ve diğer gerici sistemler arasındaki rekabet ve tıkanma noktaları sonucunda ortaya çıkan gerilimler yılı oldu.

Koronavirüs ve bununla beraber açığa çıkan, ekonomik, siyasi ve en nihayetinde enerji krizleri; egemen sınıflar arasında var olan çelişkileri derinleştirdi, yeni gerilim alanları üzerinden bir hesaplaşmayı ve üstünlük mücadelesini yükseltti, bunun üzerinden alan tutma, yeni ittifaklar arama, taktiksel hamlelerle süreci kendi lehlerine çevirme mücadelesini had safhaya çıkartan bir süreci beraberinde getirdi.

Dünyanın tamamını etkisi altına alan ve ciddi ekonomik sorunlar yaratan pandemi emperyalist devletler arasındaki rekabeti körüklemiştir. Her ne kadar virüse karşı ortak mücadele retoriği geliştirdiler de hepsi bu krizi kendi lehlerine çevirecek ekonomik siyasi başarı hamlesinin peşinde koşmuştur. Bu pandemiyi yer yer bir kaldıracı çevirme yer yerde birbirine silaha dönüştürme şeklinde olmuştur. Ancak emekçi halk yığınları her durumda hakları kısıtlanan, çökmüş sağlık sisteminin mağduru olan durumda kalmıştır. Bakıldığında pandemi gibi ortak bir sorunun aralarındaki iş birliğini güçlendirmemesi sorunlu gibi görülebilir! Ama hayır bu emperyalist-kapitalist sistemin doğaldır. Çünkü, emperyalizm koşullarında, en zor dönemde bile kapitalist devletler birbirlerine destek olmaktan çok kuyusunu kazıp, daha aşağıya çekmeye çalışırlar. Kapitalist sistemin kuralı bu ve bu döngü içinde her şeyi normalleştirmeye çalışmaktadır. Neredeyse tüm sistemleri ciddi anlamda tehdit eden pandemiye karşı bile ortaklaşmamak, kendi egemenlik alanlarını geliştirme çabası içine girmek demek, rekabetin üst düzeye çıkarılması ve çatlakların daha fazla derinleştirilmesinden kaynaklıdır. Kriz unutmamalym ki aynı zamanda fırsattır onlar açısından.

UKRAYNA VE RUSYA GERİLİMİ TIRMANIRKEN, AB

MÜDAHALESİ TARTIŞMALARI DERİNLEŞTİRDİ

2021 yılının son çeyreğinde yeniden kıvılcımlanan ve büyük gerginliklere yol açan krizlerden biri, son yılların gündemden düşmeyen konusu olan Rusya ve Ukrayna ilişkisi ve Doğu Avrupa'yı kuşatan krizdir. Rusya ile Ukrayna arasında Donetsk ve Lugansk şehirlerini de içine alan geniş kömür rezervlerine sahip Donbass bölgesinde yaşanan kriz günden güne derinleşiyor. Rusya'nın Ukrayna sınırına 100 bine yakın asker yığıldığı ve bunun bir işgal hazırlığı olduğu söylenmektedir. Rusya yanlısı Novorossiya Federal Devleti ile Ukrayna Silahlı Kuvvetleri arasında 6 Nisan 2014'ten beri Donbass bölgesinde sürmekte olan savaşta bugüne kadar 14 binden fazla kişinin hayatını kaybettiği söylenmektedir.

Bu kriz Avrupa Birliği (AB) Liderler Zirvesinin bu yılki son toplantısının ana gündemlerinden biriydi. 16 Aralık 2021 tarihinde yapılan bu toplantının sonuç bildirgesinde, Rusya'nın, Ukrayna'yı işgal etmesinin "ağır sonuçları" olacağı uyarısı yapıldı. AB ayrıca Rusya'yı, Almanya, Fransa ve Ukrayna ile diplomatik müzakerelere katılmaya çağırarak bu krizde aktif rol alacaklarını ortaya koydu. Bu çağrı ve ultimatolara karşı Rusya, Ukrayna'yı işgale hazırladığı yönündeki haberleri yalanlıyor. Ayrıca NATO'dan, Ukrayna'yı asla ittifaka almayacağı yolunda güvence istiyor. Bu krizin önümüzdeki gün ve aylarda bir süre daha süreceği görülmektedir.

ASYA-PASİFİK Mİ? HİNT-PASİFİK Mİ?

Ukrayna ve Rusya arasında yaşanan gerginlik kadar gündemde olmasa da, Asya-Pasifik denilen bölgede, Çin, ABD, Rusya, Hindistan ve Japonya arasında yaşanan rekabet de dikkat çeken çekişmelere, anlaşmalara ve restleşmelere varan hamlelerle gündemde yer almaktadır. Asya-Pasifik'te bulunan 15 ülke arasında imzalanan ve dünyanın en büyük serbest ticaret bölgesinin kurulmasının önünü açan Bölgesel Kapsamlı Ekonomik Ortaklık (RCEP) Anlaşması, tam sekiz yıl boyunca süren müzakerelerin ar-

dından 15 Kasım 2020 tarihinde imzalanmıştı. Anlaşma, Asya-Pasifik'i ekonomik olarak Çin'in denetimindeki bölge haline getiriyor.

Doğallığında bu durum ABD ve müttefiklerini rahatsız ediyor. Bölgedeki ABD'nin sadık müttefikleri Japonya, Güney Kore ve Avustralya da anlaşmanın altına imza attı. Ancak Çin'in ekonomik olarak hızlı gelişmekte olması ve bu gelişme sonucunda önümüzdeki on yıl içinde ABD'yi geçerek en büyük ekonomik güç olacağı yönündeki tahminler, ABD emperyalizmini ciddi anlamda rahatsız etmekte ve bu bölgede oluşacak ittifakları bozmak için elinden geleni yapmaya zorlamaktadır. ABD, Asya-Pasifik'te kendisine yönelik en büyük tehditler olarak konumlandığı Rusya ve Çin'in iş birliğini engellemek ve buna alternatif bir jeopolitik eksen oluşturabilmek için Hint-Pasifik'i önermektedir. Bu rekabetin ve gerginliğin de giderek tırmanacağı su götürmez bir gerçektir.

Bunun yanında ABD'yi ve müttefiklerini rahatsız eden bir başka anlaşma da AB ile Çin arasında yapılan "Yatırım Koruma Anlaşması"dır. Bu anlaşmayla önümüzdeki dönemde Çin daha fazla Avrupalı yatırımcıya ev sahipliği yapacak ve daha fazla malını Avrupa'ya satacak. Anlaşma ABD'nin Asya-Pasifik'teki etkisini zayıflatacak. Bu nedenle ABD'den AB'ye "Bizimle konuşmadan ilan edildi" eleştirisi geldi. Her ne kadar AB yetkilileri anlaşmanın ABD'ye karşı yapılmadığını ifade etse de gelecekte ABD-AB ekseninin Çin'e karşı izleyeceği politikalarını etkileyecek.

Adeta kaynayan kazanı andıran ve suların bir türlü durulmadığı Orta Doğu'da da gerilim yine üst seviyede devam etmektedir. Yıllardır bir istikrar yakalanamayan, emperyalist güçlerin güç yarışına dönen Suriye'de yeniden gerginlikler tırmanmaktadır. Rusya'nın Şam yönetimi ve Kürtler arasında "barış" anlaşmaları girişimleri devam ederken, diğer yandan ABD onayıyla ABD işbirlikçisi ve uşağı devletler (Birleşik Arap Emirlikleri, Suudi Arabistan vb) tarafından da Şam'la belli koşullar altında görüşmeler başlatıldı ve taahhütlerin Şam yönetimi tarafından yerine getiril-

mesi koşuluyla ekonomik destek ve teşviklerde bulunacağı söylenmektedir. TC'nin bu pozisyonda rolünün ne olacağı, yapacağı sınır ötesi askeri operasyonların nasıl karşılanacağı ve ABD ve Rusya arasındaki gerilimin 2021'den 2022'ye devreden bir sorun olduğu görülmektedir. Hakeza Kafkasya'da yaşanan gelişmelerde dikkati çekmektedir. Ermenilere karşı Türk devleti ve Azerilerin adeta ortak açtığı (İsrail destekli) savaşta Dağlık Karabağ'da yakalanan yeni statü, Türk devletini diğer statüleri de bozacak adımlara itiyor. Ermenilerle görüşmeler ve sınırların açılmasına yönelik adım, hiç kuşkusuz zayıf düşmüş Ermenistan'la ABD ve AB adına açılan ve nefes aldırarak, Rusya'nı tek aktör olmaktan çıkarmaya yönelik hamledir. Türk devletinin etki gücünü genişletmek için hiçbir hamleden geri durmayacağı görülmektedir.

Türkiye'nin aktörü olduğu ve 2020 yılından 2021 yılına devreden Doğu Akdeniz krizi, Türkiye, Yunanistan ve Doğu Akdeniz'deki müttefikleri arasındaki askeri gerilimin şiddetlendiği krizdir. Komşularının neredeyse tamamıyla geçmişten beri sorunlu olan, sürekli gerilim yaratan TC devleti, Yunanistan'ın Mısır, Güney Kıbrıs, İsrail ve Birleşik Arap Emirlikleri'yle ilişkilerini geliştirmesine karşın, gerilimi tırmandırarak yalnızlaşmaya ve krizi derinleştirmeye devam ediyor. Yunanistan'a tam destek sağlayan AB'nin Doğu Akdeniz'deki gerginlik politikasından kaynaklı TC'ye uyguladığı yaptırımı bir yıl daha arttırdığı da bilinmektedir. ABD ve yandaşlarının da Doğu Akdeniz'de askeri tatbikatlar düzenlediği bilinmektedir. Tüm bu gelişmeler, bu bölgede de önümüzdeki dönemlerde suların durulmama- cağını göstermektedir.

Emperyalist-kapitalistler ve onların işbirlikçi ve uşakları arasındaki gerginlikler, alan kapma mücadeleleri, üstünlük hamleleri 2022 yılında da devam edecektir. Dünyanın birçok ülkesinde ekonomik krizlerin derinleştiği, kitlelerin sokaklara döküldüğü bir dönemin içindeyiz. Sokakların hareketli, mücadelenin güçlü olacağı da bugünden öngörülebilmektedir. Egemenlerin krizlerini devrimin lehine çevirecek cüretli hamlelerin de beklendiği bir dönem bizleri bekliyor.

Dünya Ekonomisindeki Belirsizlikler ve Engellenemez Enflasyon

Dünya finans kapitali daha 2008 finansal krizin etkilerini yeterince atlatamamış ve neo-liberalizm ve küreselleşme balonu patlamaya devam ederken Covid-19 krizi ve peşi sıra ani-sert daralma içine girdi. Öyle ki piyasaların işlemesi için başlıca merkez bankaları; ABD Merkez Bankası (FED), Avrupa Merkez Bankası (ECB) ve Japonya Merkez Bankası salgından itibaren 10 trilyon doların üzerinde piyasaya likidite enjekte etti. Faizler sıfıra indirildi. Fakat bu desteğe rağmen küresel anlamda oluşan belirsizlik ve riskler en büyük emperyalist ülkelerin büyüme oranlarını beklenenden çok daha fazla gerilere düşürdü.

Büyümenin yavaşlaması ile gelen enflasyon dalgası, yeni yapılan uluslararası iklim anlaşmaları ve bir dizi yaptırımlar baz alındığında enerji fiyatlarının önlenemez bir yükselişe geçmesi ile birlikte bütün dünya ülkelerinde işçi ve emekçilere kaçınılmaz olarak ağır bir süreç yansıdı. Covid-19 aşılarının yaygınlaşması ile üretimde belli bir toparlanma olsa da virüsün varyant değişiklikleri ve oluşturduğu belirsizlikler maliyet bakımından düşünüldüğünden daha fazla oldu. Delta varyantının zaten özellikle ABD ve bazı Avrupa ülkelerini ciddi oranda etkilemesi ile oluşan rakamlar, Omicron varyantının hala kontrol altına alınamaması AB başta olmak üzere emperyalist ülkeleri yeni yaptırımları içeren bazı kararlar almaya itiyor. İstihdamın düşüşü dolayısıyla işsizliğin artmasının ve yükselen enflasyonun yansımalarını gelecek yılda daha ağır bir şekilde hissedeceğiz gibi görünüyor. Küresel arz zincirlerinin kritik noktalarında olan Asya'da, vakaların artışı, bu ülkelerin virüse karşı izledikleri sıfır tolerans politikası ve aldıkları önlemler nedeniyle arz kısıntıları beklenenden çok daha uzun sürüyor.

Hızlı talep artışı, stoklardaki azalma ve kapanmalar ile birlikte limanlarda görülen gecikmeler ve yetersiz iş gücü, küresel çapta taşımacılık maliyetlerini de hızla artırdı. Taşımacılık maliyetleri Asya ile Kuzey Amerika arasında önemli derecede yükseldi. Yeni varyant sebebiyle za-

ten virüse karşı sıfır tolerans politikası izleyen Çin ve Asya ülkelerinin limanlarının da Covid-19 kısıtlamaları nedeniyle kapasitelerinin altında çalışmaya devam edecek olması, uluslararası taşımacılıkta normalleşmenin aylar almasını getirebilecek ve 2022'nin önemli bir kısmını da kapsayabilecektir. Bu durum birçok ülkede üretici fiyat enflasyonunu besliyor. Üretici enflasyonu Euro bölgesinde yüzde 13,4 ile tarihi yüksek seviyelerinde bulunuyor. ABD'de yüzde 8,6, Çin'de ise yüzde 10,7 seviyelerinde seyrediyor.

ENERJİ KRİZLERİ ÜRETİMİ DÜŞÜRECEK

Petrol, doğalgaz, kömür gibi fosil yakıt fiyatlarındaki yüksek artışlar başta Avrupa ve Asya olmak üzere enerji krizini derinleştiriyor. Yükselen enerji fiyatları küresel ekonomide enflasyonu daha yukarı, büyümeyi ise aşağı çekiyor. Dünyadaki toplam üretimin ve ticari limanların büyük çoğunluğunu elinde bulunduran Çin ekonomisinde yaşanan ve kimilerine göre Çin'in Lehman'ı (Amerika yatırım bankası, Mortgage çöküşü -'en büyük iflas') olarak adlandırılan büyük emlak şirketi Evergrande'nin muhtemel iflas süreci bağlı sektörleri de özellikle inşaat, sanayi ve enerji alanlarını olumsuz etkilemiş görünüyor. Üstüne petrol, doğalgaz ve kömür fiyatlarındaki sert artışlar Çin'in yüzde 8,5

cıvarı olan 2022 tahminini şimdiden yüzde 4 seviyelerine çekmiş durumda. Asya'da Çin'in yanı sıra Hindistan'da da durum farklı değil. Kömür fiyatları yıllık yüzde 300 arttı. Kömür stokları azalıyor, üretimi aksatmamak için olağanüstü önlemler alınıyor. Enerji kısıntıları çoktan üretim miktarını aşağıya çekmeye başladı.

"Avrupa tarafında doğalgaz ve elektrik fiyatlarında izlenen sert sıçrama hem üretim seviyesini düşürüyor çünkü fabrikalar zorunlu aralıklar vermek durumunda kalıyor; hem de ürün fiyatlarını artırarak enflasyonun Euro bölgesinde daha uzun soluk bulmasına neden oluyor. Mevcut enerji fiyat artışı soğuk geçecek bir kışla birleşip bahara kadar kalırsa, Euro bölgesinde beklenen enflasyonunu neredeyse 1 tam puan yukarı itecek. Bu da gelir aşınması nedeniyle tüketim tarafından da darbe anlamına gelecek." ("Dünya ekonomisi neden yavaşlıyor, Türkiye'ye nasıl yansımalar?" - Güldem Atabay) Yaşanan bu enerji krizinin kısa sürede bitmesini beklemek çok gerçekçi değil. En azından önümüzdeki ilkbahara kadar pandemi ve kış mevsiminden kaynaklı enerji talebinin devam etme olasılığı çok yüksek.

Geleneksel fosil yakıt üreten dünya tekel şirketlerinin artan yenilenebilir enerji, yeşil enerji vs. talep artışına ve iklim anlaşmalarına paralel yeni yatırım yapmayacaklarını açıkla-

malarına bakarak enerji üretiminin daha da azalacağı ve dolayısıyla en azından diğer enerji çeşitleri pazarda alınabilir boyutta sürülene kadar yüksek fiyatlarda seyredeceği söylenebilir. "Rusya'nın da dahil olduğu OPEC + toplantısından beklenen üretim artış kararı gelmeyince, doğalgazdan sonra petrol fiyatları da 2014 yılından bu yana en yüksek seviyeye çıkmış durumda." ("Enerji Krizi Derinleşiyor" - Erhan Aslanoglu)

Tüm bunlara iklim değişikliği ve tarımsal anlamdaki kuraklıklar da eklenince gıda fiyatlarının da gelecek yıllarda tedarik ile birlikte büyük bir kriz halini alacağı tahmin ediliyor. Süreç siyasal anlamda emperyalistler arası çelişkilerin daha da derinleştiği, emek ve sermaye çelişkisinin daha keskinleştiği bir süreci işaret etmektedir. Finans kapitalin kendi bağrında taşıdığı ekonomik krizin boyutu şimdilik pandemi ve Omicron varyantı ile daha hassas ve hissedilir boyut almış durumda. Emperyalist ülkelerin en büyüklerinde bile hızla hissedilen derin yoksulluğun, bizim gibi ülkelerdeki yansımaları tüm gerçekliği ile yoksulluğu aşmış açlığa doğru dümeni kırmıştır. Dünyada yaşanan belirsizliğin krizlerin ve belirsizliğin tüm yükünü işçi sınıfı ve yoksul kitleler çekerken Hindistan, Filipinler, Brezilya gibi ülkelerde gelişme gösteren halk savaşı ve direnişler dünya halklarına da umut olmaya, yol göstermeye devam ediyor.

İşkenceyle Kafası Kırılan Tutsağın Dilekçelerine El Konuldu

HABER MERKEZİ- Gardiyanlar tarafından işkenceye uğrayan ve kafasında kırıklar oluşan Yasin Eneç'i ziyaret eden avukat Destina Yıldız, işkenceye tanıklık eden bir tutsağa zorla tutanak imzalatmak istendiğini ifade etti.

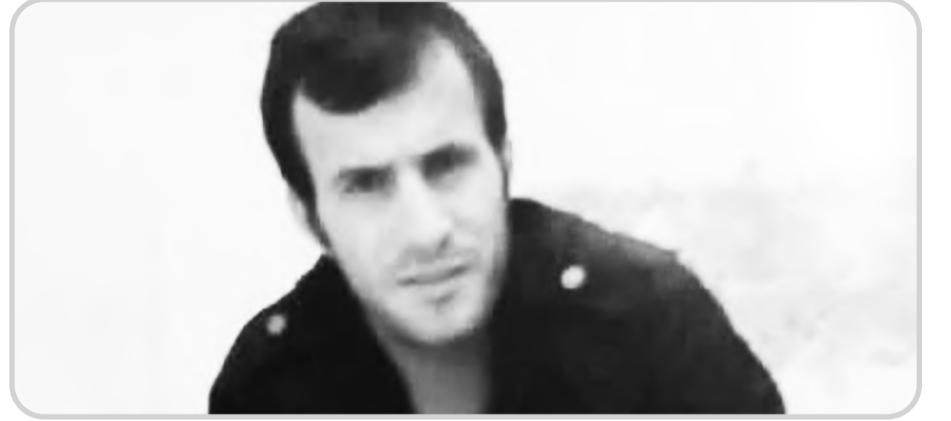
Tekirdağ 2 Nolu F Tipi Kapalı Hapishanesi'nde tutulan Yasin Eneç, 17 Aralık tarihinde gardiyanlar tarafından işkenceye uğradı. Eneç'in kafasında işkence sonucunda kırıklar oluştu. Eneç'in işkence görmesinin ardından hapishaneye giden İnsan Hakları Derneği (İHD) İstanbul Şubesi Hapishaneler Komisyonu üyesi Destina Yıldız, yaşananları aktardı. Eneç'in gardiyanlar tarafından saldırıya uğradıktan sonra süngerli odaya atıldığını aktaran Yıldız, burada 3 saat tutulduktan sonra durumunun kötüleşmesi üzerine hastaneye kaldırıldığını belirtti. Yıldız, Eneç'in hastaneye götürüldükten sonra da tek kişilik hücreye konul-

duğunu söyledi.

Eneç'in durumunun kötü olması nedeniyle eski oda arkadaşının yanına verildiğini aktaran Yıldız, "Benimle görüşmeye gelmek istediği sırada darp edilirken üzerinde bulunan elbiselerle, kanlı elbiselerle gelmek istemiş. Ancak gardiyanların 'seni bu şekilde avukat görüşüne çıkarmayız' diyerek yeni elbiseler giymesini istemiş. Daha sonra sırf benle görüşmek için başka elbiseler giyip geldi" dedi.

Eneç'in aktarımlarını paylaşan Yıldız, saldırıyı yapan kişinin baş memur olduğunu kaydetti. Saldırı yapan gardiyanların Eneç'e, "Senin ve senin gibilerin yaşamaya hakkı yok" dediğini paylaşan Yıldız, "Yasin Eneç can güvenliğinin olmadığını söyledi. Ayrıca bu cezaevinden sevk olmak istiyor. Bu hakkı karşılanmıyor. Yasin Eneç, 'Sonunda ölüm de olsa ben buradan gitmek istiyorum' dedi" diye konuştu.

Vedat Erkmen, 'Can güvenliği yok' iddiasıyla konulduğu hücrede hayatını kaybetti

HABER MERKEZİ- Tekirdağ 2 Nolu F Tipi'nde bulunan siyasi tutsak Vedat Erkmen, "can güvenliği yok" denilerek zorla konduğu tecrit hücrelerinde yaşamını yitirmiş olarak bulundu.

Tıpkı Garibe Gezer'in ölümünde olduğu gibi Erkmen'in ön otopsi de avukatlar beklenmeden yapıldı, olayı aydınlatmak için çabalayan avukatlar engellendi.

Sürecin Tekirdağ'daki ayağını takip eden avukatlardan Özgürlük için Hukukçular Derneği (ÖHD) İstanbul Şubesi Hapishane Komisyonu Eş Sözcüsü Destina Yıldız, ANF'ye konuştu.

'AİLESİNDEN İDARE HAKKINDA SUÇ DUYURUSUNDA BULUNMALARINI İSTEMİŞ'

Görüşükleri tutsakların ısrarla Erkmen'in intihar edecek bir insan olmadığını vurguladıklarına işaret eden Yıldız, şöyle konuştu: "Erkmen'in 16 Aralık günü beraber kaldıkları üç kişilik hücreden başka bir hücreye götürüldüğünü anlattılar. Hücreye götürülürken can güvenliği olmadığı söylenmiş. Biz savcıya da

bunu söyledik, savcıya da hapishane neden bu yönde haber vermişler. Oysa kendisinin hücre değiştirmek gibi bir talebi hiç olmamış. Dosyada, cezaevi idaresinin gözlem kurulunun oda değiştirme kararında, jandarmanın verdiği istihbarat bilgisine göre can güvenliği olmadığı yazılmıştı. Ancak buna ilişkin de hiçbir somut delil öne sürülüyordu. 16 Aralık'ta hücresi değiştiriliyor, 19 Aralık'ta hayatını kaybetmiş bir biçimde bulunuyor. Her ne kadar Erkmen'in intihar ettiği iddia edilse de hücre arkadaşları bunun intihar olmadığını söylüyorlar. İntihara meyilli birisi olmadığını, buna yönelik hiçbir gözlemleri bulunmadığını söylediler. Ölümünden iki gün önce ailesiyle yaptığı telefon görüşmesinde, onları 1 hafta sonra yapılacak açık görüşe çağırıp, kendisini zorla tek kişilik hücreye koyan idare hakkında suç duyurusunda bulunmalarını istemiş. Suç duyurusunda bulun, diyen bir kişinin 2 gün sonra intihar etmesi hayatın akışına uygun değil; şüpheli bir durum." diye konuştu.

KAVGADA

ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Mevlüt Çınar: 9 Ocak 1980 yılında İstanbul'da polisle girdiği çatışmada ölümsüzleşir.

Haydar Doğan (Nedim): 1958 Maz-

girt doğumlu olan Haydar Doğan(Nedim), TKP/ML'nin düşünceleri ile küçük yaşta tanışmıştır. Ancak çalışmak için gittiği İstanbul'da MLSPB saflarında örgütlenir. Bu sıralarda yapılan

bir operasyonda gözaltına alınır ve tutuklanır.

Hapishanede kaldığı yedi yıl boyunca elindeki araştırma ve inceleme fırsatını iyi değerlendirir. Hapishaneden çıktığında dışarıda 12 Eylül AFC'sinin etkilerini görür. Bu dönemlerde TKP/ML'nin pratiğinden etkilenecek tekrar TKP/ML saflarına döner. Birçok askeri eylemde görev alan Haydar Doğan'ın önemli eylemlerinden birisi de birçok devrimcinin katili olan Muhsin Bodur'un cezalandırılmasıdır.

TKP/ML ileri militanı olan Haydar Doğan, Ulaş Bardakçı'nın katili Habip Gür'ün cezalandırılması sırasında 10 Ocak 1991 tarihinde İstanbul'da çıkan çatışmada ölümsüzleşir.

Artvin Borçka Şehitleri: 3 Ocak 1994'te Artvin'in Borçka ilçesi Uğur köyünde çıkan çatışmada Nilüfer Atav ölümsüzleşirken, Adem Asal yaralı olarak tutsak düşer ve 9 Ocak'ta işkencede katledilir.

Hayri Aslan: 1950 Dersim doğumludur. Ocak 1980'de ölümsüzleşir.

yazının başlangıcı 24. sayfada

devrimci tutsakları anarak, "Sınıflar mücadelesi sürdüğçe zindanlar mücadelesi de sürecektir. Bayrampaşa'ya 200 ceset torbası ile gelmişlerdi. Zaten yarımızdan fazlasını öldürmeyi planlamışlardı. 6 kadın yanımda canlı canlı yakıldı. Bizler şans eseri kurtulduk. Sistem oradaki okulumuzu parçalamaya çalıştı. Sistem devrimci tutsakları teslim alamadı. Bugün de her gün cezaevlerinden cenazeler çıkıyor. Ama tutsakların iradesini teslim etmiyor. Bu nedenle sistem yenilmiştir. Devrimci tutsakları sahiplenmek, seslerini duyurmak bizlerin en büyük sorumluluğudur. Gerçek özgürlük en son tutsak özgür olana kadar mümkün olmayaca. Bu da mücadele ile olacak" dedi.

'HAPİSHANELER ÜLKE ATMOSFERİNDEN BAĞIMSIZ DEĞİL'

TDİ Dönem Sözcüsü Ertan Çıta, devrimci tutsakları anarak konuşmasına başladı. Son bir haftada hapisanede yaşamını yitiren tutsaklar Bangin Muhammet, Garibe Gezer, Abdulrezak Suyur, Halil Güneş ve Salih Toğrul da anan Çıta, "Hapishaneler ülkemizin genel politik atmosferinden bağımsız değil. Bugün hapishaneler devletin her saldırısından nasibini almaktadır. 2016'dan bu yana tutsakların her türlü hakları gasp edilmiştir. Parça parça uygulaya konan bu saldırı politikaları pandemi ile fırsata çevrildi. Tutsaklar iki yıldır gardiyanlar dışında kimse ile temas kuramıyor. Hasta tutsaklar ise tedavi edilmiyor" hatırlatmasında bulundu.

KAMPANYA BİTTİ, MÜCADELE SÜRECEK

Ertan Çıta daha sonra 2 aylık kampanyaları kampanya kapsamında

gerçekleştirdikleri etkinlikleri sıraladı. Politik tutsakların tüm haklarının gasp edildiğinin altını çizen Çıta "Tutsaklar ve aileleri ile dayanışarak tecrit duvarlarını delmeye devam edeceğiz. Tutsakları yalnızlaştırma politikalarına daha fazla ses çıkaralım. Zindanlar yıkılsın tutsaklara özgürlük" dedi.

Çıta'nın konuşmasının ardından salondaki kitle hep bir ağızdan "Zindanlar yıkılsın tutsaklara özgürlük" sloganını attı. Salonda daha sonra Halkların Demokratik Partisi (HDP) önceki dönem Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş'ın etkinliğe gönderdiği kısa mesajı okundu.

'HAFIZA TAZELEMELERİ DEVRİMCI BİR EYLEM'

HDK Eş Sözcüsü Cengiz Çiçek, Maraş Katliamı, 19 Aralık Katliamı ve özyönetim direnişinde başta Taybet İnan olmak üzere yaşamını yitirenleri andı. Cengiz, "Böylesi günlerde çok önemli tespit yapıldı; hafıza tazeliyoruz. Hafıza tazelemek devrimci faaliyet olarak adlandırılmalı. Hem zindanlarda hem de tüm yaşam alanlarında biz ezilenlerin hafızasını silikleştirmek istediklerini çok iyi biliyoruz. Bu bir kavga. Zindanlara durduk yere saldırılmadığını biliyoruz" dedi.

'ZAFER TÜRKÜLERİMİZİ MÜCADELE

PERSPEKTİFİMİZİ OLUŞTURMAK ZORUNDAYIZ'

"Hafıza tazelemek nasıl devrimci eylem diyorsak bize kazandırmayan, kaybettiren pratiklerimizi göz önüne alarak özeleştirel yaklaşmalıyız" diyen Cengiz, "Aşama aşama devletin ve iktidarların başta cezaevleri olmak üzere bütün mücadele alanlarımıza girdiklerini gördük. F tipleri gelinen aşamada günümüz AKP faşist rejiminin geldiği durum şudur tamamen hukuk dışına çıkan ceberut bir iktidar ile karşı karşıyayız. Kötülüklerin zirvesindeyiz. ATK bir insanın ailesinin ve sevdiklerinin yanında ölmesini elinden alıyor. İnfaz rejiminde 'toplum içinde tehlike ise serbest bırakılmaz' denildi. Nasıl incelikli düşündüklerini görüyoruz. Tutsaklar ile dayanışma diyoruz ama bizler mücadelenin tam ortasında ve göbeğindeyiz. Birlikte mücadele sorunlarımızı çözmeliyiz. Zafer türkülerimizi, mücadele perspektifimizi oluşturmak zorundayız" şeklinde konuştu.

'GARİBE'Yİ ÖLÜME GÖTÜREN TECRİTTİ'

Şüpheli bir şekilde yaşamını yitiren Garibe Gezer'in avukatlarından Jiyan Tosun da Garibe'yi ölüme götüren nedenin tecrit olduğuna dikkat çekti. Tosun, Garibe'nin cenazesinde kendilerine dönük yapılan uygulamalara da dikkat çekerek, "Bir cenaze nasıl sakıncalı oluyor. Söz konusu Kürtler ve devrimciler olunca Garibe bunu bize çok açık şekilde gösterdi. Garibe sesinin duyurulmasını istemişti. Bizler de bunu kendimize bir borç olarak bilerek her alanda sesini duyurmaya çalışacağız" diye ekledi.

HAPİSHANELERİN KANLI TARİHİ

ÇHD adına Meral Hanbayat söz aldı. Türkiye hapishaneler tarihinin "kanlı" geçtiğini vurgulayan Meral, İmralı tecridinin pandemi koşullarında tüm cezaevlerine yayıldığını dile getirdi. Böylece kapalı toplum anlayışının oturtulmak istendiğinin altını çizen Hanbayat, cezaevlerine ses olmaya devam edeceklerini ifade etti.

İNFAZ YAKMA VE TECRİT VURGUSU

ÖHD adına da Destina Yıldız kısa bir konuşma gerçekleştirdi. Son süreçte tutsaklara yönelik sistematikleşen "infaz yakma" uygulamalarına değinen Yıldız, cezalarını tamamlamak üzere olan birçok tutsağın yeniden cezalandırıldığını altını çizdi. İktidarın krizi fırsata çevirdiğini, tutsakların kısıtlı olan haklarının tümünden ellerinden alındığını söyleyen Yıldız, tecridin İmralı Cezaevi'nden bağımsız olmadığını dile getirdi.

'HASTA TUTSAKLAR İÇİN ORTAK MÜCADELE EDİLMELİ'

İHD Hapishaneler Komisyonu adına da Mehmet Acettin söz aldı. Mehmet, komisyonların odak noktası olan hasta tutsaklara dönük bilgilendirme bulundu. Ağır hasta tutsakların serbest bırakılması gerektiğini belirten Mehmet, aileler ve sivil toplum örgütlerinin ortaklığı ile mücadele yürüttüklerini belirtti. Mehmet, kitle mücadelesi ile sonuca varabileceklerini vurgulayarak hasta tutsaklar için ortak mücadele yürütülmesi gerektiğini kaydetti.

Etkinlik Grup İsyan Ateşi'nin seslendirdiği ezgiler ile son buldu.

“Hapishaneler ülkemizin genel politik atmosferinden bağımsız değil. Bugün hapishaneler devletin her saldırısından nasibini almaktadır. 2016'dan bu yana tutsakların her türlü hakları gasp edilmiştir.”

TDİ ve Dayanışma Ağı'ndan ortak etkinlik: Zindanlar Yıkılsın, Tutsaklara Özgürlük

TDİ, başlattıkları iki aylık kampanyayı 19 Aralık Katliamı dolayısıyla düzenlediği etkinlikle sonlandırdı. "Hasta tutsaklara özgürlük! İnfaz yakmalara son!" şiarıyla çalışmalarını yoğunlaştıran Tutsaklarla Dayanışma İnisyatifi çalışmalarını bugünden sonra da devam edeceğini belirtti.

Tutsaklarla Dayanışma İnisyatifi (TDİ) ve Dayanışma Ağı ortaklığıyla 19 Aralık Katliamı'nın 21'inci yıldönümü dolayısıyla Şişli'de bulunan Nazım Hikmet Kültür Merkezi'nde "Hasta tutsaklar serbest bırakılsın! İnfaz yakmalara son" şiarıyla bir etkinlik düzenlendi. Etkinliğe, katliam tanıklarının yanı sıra Barış Anneleri İnisyatifi, Halkların Demokratik Kongresi (HDK) Eşsözcüsü Cengiz Çiçek, Özgürlük için

Hukukçular Derneği (ÖHD), İnsan Hakları Derneği (İHD) ve Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) İstanbul Şube üyeleri ile çok sayıda kişi katıldı. Ayrıca etkinliğe Dostluk ve Kültür Derneği, Kaldıraç ve Devrimci Hareket de destekte bulundu.

Etkinliğin yapıldığı salona "Bijî berxwedana zindana", "Garibe Gezer'i unutmayacağız, katillerini affetmeyeceğiz", "19-22 Aralık Hapishaneler Katliamını unutmayacağız, unutturmayacağız", "Yaşamın hücreleştirilmesine izin vermeyeceğiz", "Hasta tutsaklar serbest bırakılsın, infaz yakmalara son", "Zindanlar yıkılsın, tutsaklara özgürlük, içerde dışarda hücreleri parçala", "Tecrit öldürür dayanışma yaşatır" pankartları

ve katliamda yaşamını yitirenlerin fotoğrafları ile "Ölümsüzdür" yazan dev pankart asıldı.

Etkinlik devrim mücadelesinde yaşamını yitirenler anısına yapılan saygı duruşu ile başladı. Açılış konuşmasını, Bilim Eğitim Estetik Kültür Sanat Araştırmaları Vakfı'ndan (BEKSAV) Ahmet Uçar yaptı. Ahmet, katliamda yaşananları hatırlatarak, yaşamını yitirenlerin adını tek tek okuyup andı. Ardından katliam öncesi ve sonrası yaşananları konu alan sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi.

Etkinlikte Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Ataşehir Şubesi ile Dostluk ve Kültür Derneği'nin gönderdiği mesajlar okundu.

TUTSAKLARDAN MESAJ

TDİ üyeleri daha sonra sahneye çıkarak kendilerini yalnız bırakmayan kesimlere teşekkürlerini ilettiler. Etkinlikte ayrıca Kandıra'dan Veysel Kaplan, Tekirdağ 2 Nolu F Tipi C Blok'tan devrimci tutsaklar ve tutsak Partizanlar'ın mesajları okundu. Tutsaklar gönderdikleri mesajlar ile seslerini duyuranlara teşekkürlerini ilettiler, direnişe devam edecekleri mesajını verdiler.

Etkinlik katliam tanıklarının gönderdikleri videoların izlenmesi ile devam etti.

TDİ adına Fatma Yıldırım söz alarak katılımcıları selamladı. Yıldırım, 19 Aralık'taki katliamda yaşamını yitiren

yazının devamı 23. sayfada

YENİ DEMOKRASİ
MÜCADELESİNİN GÜR SESİ!
OKU OKUT!

f yenedemokrasi1

ig yenedemokrasi

yt ydemokrasi11

whatsapp yenedemokrasi20.net

envelope yenedemokrasigazetesi@gmail.com

Özgür Gelecek için Yeni Demokrasi Gazetesi Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tuba Apaydın Yayın Türü: Yaygın Süreli

Umut Basım Yayıncılık Yönetim Yeri: İskenderpaşa Mah. Horhor Cad. No:70/4 Fatih/İst İletişim: 0212 534 54 76- yenedemokrasigazetesi@gmail.com

Baskı: Alesta Ajans Basım Medya ve Bilgi Teknolojileri San. Tic. Ltd. Şti Davutpaşa Cad. Güven İş Merkezi B Blok, 1 Kat, No: 349 Zeytinburnu/İst-0212 501 21 20